

သမဏအာဏနည်
(ပိဋကတ္တယဿဇာရု)

မှန်

(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည်)

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း၊ နန္ဒဝန်လမ်း
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ (ပါဠိတက္ကသိုလ်) ရွှေကျင်တိုက်သစ်

**တိုက်အုပ်ဆရာတော် အရှင်သီရိကဉ္စနု
ဓမ္မဏာဓာဓာနုဉ် (ပိဋကတ္ထဗဟိရဉ္စ)**

အစိုးရာဓမ္မာစရိယ တစ်နိုင်ငံလုံးပထမ အဂ္ဂမဟာအကျော်
ဝိနယပါဠိပါရဂူ၊ ဝိသိဋ္ဌဝိနယဝိဒ္ဓ
ဝိနယဇရာ၊ ဝိနယကောဝိဒ (ပိဋကတစ်ပုံအောင်) ၏

မှန်

(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

သမဏ ပညာပါရမီ တရားအလှူ (၃)

သာသနာ
၂၅၅၀

ကောဇာ
၁၃၆၈-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ

ခရစ်
၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

၁၁။ အကျင့်မှန် မှန်မှန်ကျင့်	၈၅
၁၂။ ကျောင်းအကာ ကျောင်းအမမှန်	၈၈
၁၃။ ဘုရားနေရန် ကျောင်းလှူမှန်	၉၄
၁၄။ ရွှေတောင်ထိပ်ပေါ် ပိမာန်ပျော်နတ်သား	၉၆
၁၅။ မြက်မိုးကျောင်းလှူ ချမ်းသာယူ	၉၈
၁၆။ မူမှန် လူမှန် နေရာမှန်	၁၀၂
၁၇။ အားလုံးအကောင်းမှန်	၁၀၇
၁၈။ ဆုတောင်းမှန်	၁၀၉
၁၉။ တစ်ပါးတစ်ချောင်း နှစ်လမ်းပြောင်း	၁၂၂
၂၀။ တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်	၁၂၄
၂၁။ ကုသိုလ်မှန်ပြု ကုသိုလ်ပြုမှန်	၁၂၈
၂၂။ ကျောင်း၏ကျေးဇူး စွမ်းရည်ထူး	၁၃၂
၂၃။ ကျောင်းကိုပေးသူ၊ လှူခံသူ၊ ရယူအကျိုး(၁၇)မျိုး	၁၃၃
၂၄။ ကျောင်းပေးလှူငြား ကျိုး(၉)ပါး	၁၃၆
၂၅။ ကျောင်းပေးလှူက ကျိုးထူးရ	၁၃၇

ဓမ္မဒါနကုသိုလ်ရွှင်

ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်း၊ နန္ဒဝန်လမ်း
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ(ပါဠိတက္ကသိုလ်)ရွှေကျင်တိုက်သစ်
ဦးစီးပဓာန နာယက

တိပိဋကဓရ မွေ့ဘဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
ယောဆရာတော်ပရားကြီးနှင့်

တိုက်အုပ် အရှင်ဣန္ဒက၊ အရှင်သီရိကဉ္စန တို့အား
အပျူးထား၍

ဦးမြင့်ဝေ+ဒေါ်သန်းစိန်၊ သမီး-မခင်ခင်အေး၊ မလ္လလှဝင်း၊

သား- မောင်မင်းဇော်၊ မောင်ကျော်မင်းနိုင် မိသားစု
ခင်ချိုဌေးအထည်ဆိုင်၊ မဂ်လာဈေး၊ ရန်ကုန်မြို့

(ကုသိုလ်မွေးနေ့ ၁-နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ)

၁၃၆၈-ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော်(၇)ရက်၊
(၉-၃-၂၀၀၇) သောကြာနေ့

မာတိကာ

၁။	မုသားပြောခြင်းမှ ရှောင်ခြင်းအမှန်	၂
၂။	ကြေးမုံမှန်	၁၄
၃။	စကားပြောမှန်	၂၂
	-ယုံကြည်စေလို သစ္စာမှန်ဆို	၃၀
	-လိုရာပြည့်လို သစ္စာမှန်ဆို	၄၄
	-သစ္စာပါရမီဆိုတာ	၄၉
၄။	တရားကြေးမုံမှန်	၅၇
၅။	အကာစွန့်မှ အနှစ်ရ	၆၃
၆။	ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်	၆၇
၇။	ဂုဏ်တော်အနန္တ မြတ်ပုဒ္ဓ	၆၉
၈။	တရားမှန်	၇၂
၉။	သံဃာမှန်	၈၀
၁၀။	သရဏဂုံအမှန် သရဏဂုံတည်သူအမှန်	၈၁

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မှန်

(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

- သစ္စာလေးတန်၊ တရားမှန်ကို၊
ကိုယ့်ဉာဏ်မှန်ဖြင့်၊ မှန်ကန်သိပြန်၊
ဗုဒ္ဓမှန်၊ အမှန် ရှိခိုးပါ၏ပရား။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မုသာဗြော့ခြင်းမှ ရှောင်ခြင်းအဖို့

အချိန်အားဖြင့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်မှာ ဒုတိယဝါဆို၍ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ဝေဠုဝန်ကျောင်း တိုက်ကြီးရဲ့အစွန်အဖျား သရက်ပင်ပျိုရဲ့အနီးမှာ ဆောက် ထားတဲ့အတွက် အမ္မလဠိကာ အမည်ရတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျောင်းပြဿာဒ်မှာ ရှင်သာမဏေငယ်တစ်ပါးဟာ ဝိဝေကာတရားကို ပွားများအားထုတ်နေပါတယ်။ ထို ရှင်ငယ်ဟာ အခြားသူမဟုတ်ပါ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ရင်သွေး ရှင်ရာဟုလာလေးပင် ဖြစ်ပါတယ်။

(ဆူးဟာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ တမင်သက်သက် ချွန်ထက်အောင်မပြုရပါပဲ ပေါက် သစ်စအချိန်ကပင်စပြီး သဘာဝအားဖြင့် ထက်မြက်နေ သလိုပါပဲ။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရှင်ရာဟုလာလေးဟာလဲ (၇)နှစ်အရွယ် သာမဏေငယ်အခါမှာပင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက် ကမျှ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခြင်းမရှိပဲ ကာယဝိဝေက၊ စိတ္တဝိဝေကတရားနှစ်ပါးကို ပွားများအားထုတ်နေပါတယ်။ အတိတ်ဘဝက သူတော်ကောင်းတရား ဓာတ်ကောင်းများနဲ့လာခဲ့သူ ပီသပါပေတယ်။

ကာယဝိဝေကဆိုတာ ကိုယ်၏ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း= အပေါင်းအသင်း တပည့် သား မြေး ကာမဂုဏ်တရားတို့ မှ ကင်းကွာနေခြင်းမျိုးပါ။ စိတ္တဝိဝေက ဆိုတာကတော့ စိတ်၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း = သမာပတ်ရှစ်ပါး ဝင်စားခြင်း မေတ္တာပို့၊ ဂုဏ်တော်ပွား စတဲ့ သမာဓိအလုပ်များနဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ် အားထုတ်ခြင်းမျိုးပါ။ ရှင်ရဟန်းရဲ့ ပင်မအလုပ်ကလဲ ငြိမ်ငြိမ်နေ - ငြိမ်းအောင်ကျင့်တဲ့။ သီလနဲ့ ကိုယ်နှုတ်တွေ ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ သမာဓိနဲ့ စိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထိန်းပြီး အသိပညာနဲ့ ကိလေသာတွေကို ငြိမ်း

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အောင်ကျင့်ရမှာ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ရှင်ရာဟုလာ လေးဟာ အရွယ်ပင်ငယ်သော်လဲ အကျင့်မငယ် အသိ ကြွယ်တဲ့ တကယ်ကိုရင်လေးလို့ ဆိုရမှာပဲ။)

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟာ ညနေချမ်းအချိန်မှာ ဖလ သမာပတ်မှထတော်မူပြီး အမ္မလဋ္ဌိက ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း ရှင်ရာဟုလာထံ ကြွတော်မူပါတယ်။ ရှင်ရာဟုလာဟာ ဘုရားရှင်ကြွလာတာကို အဝေးမှပင်မြင်ရလို့ ဘုရားရှင် အတွက် နဂိုရ်ကပင် ခင်းထားရင်းရှိတဲ့နေရာကို ဖုန်ခါ၊ တဖန်ပြုပြင်ခင်းပြီး ခြေဆေးရေကိုလဲ တည်ထားပါတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ ခင်းထားတဲ့နေရာမှာ ထိုင်တော် မူပြီး ခြေဆေးပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော်မှာ မြူမှုန် သလဲတွေကပ်ငြိနေလို့ ခြေဆေးကြောခြင်းတော့ မဟုတ် ပါ။ ဝတ်ပြုကြတဲ့တပည့်များရဲ့ ဝတ်ပြုမှုကို ခံယူရန်သာ ခြေဆေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ တပည့်များကုသိုလ်ပွားရန် အတွက်လို့ ဆိုကြပါစို့။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရှင်ရာဟုလာလေးလဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို တည်ခြင်း
ငါးပါးနဲ့အညီ ရိသေမြတ်နိုးရှိခိုးပြီး အပြစ်ခြောက်ပါး
ကင်းလွတ်ရာအရပ်မှာ ထိုင်နေပါတယ်။

တည်ခြင်းငါးပါးနဲ့အညီ ရှိခိုးတယ်ဆိုတာ-

- ဝတ်ချခဲ့သော် တည်ငါးဖော်၊ ညီလျော် ဘယ်သို့
ချမည်နည်း။
- နဖူး နှူး လက်၊ မြေထက်ကျငြား၊ တည်ခြင်းငါး၊
ဝတ်တွားချပါမည်။

(လက်ချ-ဒူးချ-လက်ရှေ့တိုး-ခေါင်းချ) ဆိုတဲ့
လင်္ကာအတိုင်းပါပဲ။ ကိုယ်ဖြင့် ရှိခိုးမှုပြုတဲ့အခါ မိမိ
ထိုင်ရာအရပ်မှာ နဖူး ၁၊ ဒူး ၂၊ လက် ၂၊ ပေါင်း
ငါးပါးတည်နေအောင် ဦးချရတာပါ။

တနည်းအားဖြင့်- နဖူး ၁၊ လက်နှစ်ဖက် ၁၊
တစ်တောင်နှစ်ဖက် ၁၊ ဒူးနှစ်ဖက် ၁၊ ခြေနှစ်ဖက် ၁၊
အစိတ် အစိတ်ရေရင် ၉-ပါး၊ တူရာပေါင်းလိုက်တော့

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

၅-ပါးကို မိမိထိုင်ထားတဲ့နေရာမှာ တည်နေအောင် ပြုပြီး ရှိခိုးတာပါ။ တချို့ အသက်ကြီးပေမဲ့ တည်ခြင်း ငါးပါးနဲ့အညီ ဦးမချတတ်ကြသေးပါ။ သင်ထားသင့် ပါတယ်။ လူတွေကတော့ ထိခြင်းငါးပါးလို့ အလွယ် ခေါ်နေကြပါတယ်။ စာမှာက ပဉ္စပတိဋ္ဌိတလို့ ရှိတဲ့ အတွက် တည်ခြင်းငါးပါးလို့ပဲ ခေါ်ရမှာပါ။

အပြစ်ခြောက်ပါး ကင်းလွတ်တဲ့အရပ်ဆိုတာလဲ သိဖို့လိုပါတယ်။ လောကမှာ အလေးပြုအပ်တဲ့သူများ ထံ ချဉ်းကပ်တဲ့အခါ နေသင့်တဲ့နေရာ မနေသင့်တဲ့နေရာ လို့ရှိရာ သိနားလည်ထားသူတို့ဟာ နေသင့်တဲ့နေရာကို ရွေးချယ်နေတတ်ကြပါတယ်။ တချို့ လောကရဲ့အတတ် ပညာတွေတတ်ပါရဲ့။ ပစ္စည်းဥစ္စာလဲ ပေါပါရဲ့။ အသက် လဲ ကြီးပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးရဟန်း လူကြီးသူမ စတဲ့ အလေးပြုအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များထံ မချဉ်းကပ်တတ် ကြသေးပါ။ မနေတတ် မထိုင်တတ်ကြီးတွေပါ။

မှန်(တရား)မှန်သိ ချမ်းသာပြည့်

မနေသင့်တဲ့အပြစ်နေရာ ခြောက်ပါးရှိပါတယ်။

- (၁) (ထိခိုက်မှာစိုးလို့) အလွန်နီးလွန်းတဲ့နေရာ၊
- (၂) (အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ အော်ပြောနေရမှာစိုးလို့) အလွန်ဝေးလွန်းတဲ့နေရာ၊
- (၃) (အနံ့မကောင်းတွေနဲ့ နှိပ်စက်မိမှာစိုးလို့) လေညာ လေဆန်ကျတဲ့နေရာ၊
- (၄) (မလေးစားရာ ရောက်မှာမို့) မြင့်တဲ့နေရာ၊
- (၅) (မျက်လုံးချင်းဆုံမိမှာမို့) ရှေ့တည့်တည့် ကျလွန်းတဲ့နေရာ၊
- (၆) (နောက်လှည့်ပြောနေရမှာမို့) အလွန်နောက်ကျလွန်းတဲ့နေရာတို့ပါပဲ။

တစ်ထစ်ချတော့ မှတ်လို့မရပါ။ ပရိသတ်အများနဲ့ တရားနာရာအခါ စသည်မှာ အလွန်ဝေးတဲ့ လေဆန်ကျတဲ့ အလွန်နောက်ကျတဲ့ အရပ်တွေဟာ ရှောင်လို့ မရတော့ပါ။ နေရတော့တာပါပဲ။ အပြစ်ရှိ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တယ်လို့ မဆိုသာပါဘူး။

(၁) အနီးမှာထိုင်နေတဲ့ ရှင်ရာဟုလာကို ဘုရားရှင်က ခြေဆေးရေခွက်ငယ်ထဲမှာ ရေနည်းနည်း ချန်ထားပြုပြီး မိန့်ပါတယ်။ “သိရဲ့သားနဲ့ မုသားစကား ပြောမှုမှာ အရှက်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်ဟာ ဒီရေခွက် ငယ်ထဲ ရေနည်းသလိုပါပဲ။ ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း ကောင်းမြတ်တဲ့ရဟန်းတရား အလွန်အလွန် နည်းပါး လှပါတယ်တဲ့။

(၂) ချန်ထားတဲ့ရေကို သွန်လိုက်ပြီး မိန့်ပြန် ပါတယ်။ အထက်က ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်မှာ ကိလေသာငြိမ်း ကြောင်း ကောင်းမြတ်တဲ့ရဟန်းတရားကို စွန့်သွန်အပ်ပြီး သား ဖြစ်နေပါတယ်တဲ့။

(၃) ရေခွက်ငယ်ကိုမှောက်ပြီးတော့ ရဟန်း တရားကို မှောက်ထားအပ်ပြီးသားပဲတဲ့။

(၄) ရေခွက်ငယ်ကို လှန်လိုက်ပြီးတော့ “သိရဲ့

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

သားနဲ့ မုသားစကားပြောကြားမှုမှာ အရှက်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သန္တာန်မှာ ဒီခွက်ထဲရေတစ်စက်မျှမရှိသလို ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း ကောင်းမြတ်တဲ့ ရဟန်းတရား တစ်စက်မျှမရှိ၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်နေပါတယ်” လို့ မိန့်ပြန်ပါတယ်။

အဲဒီနောက် စစ်မြေပြင်ဆင်နွဲ့မယ့် ပြည့်ရှင်မင်း ရဲ့ စစ်ဆင်ကြီးဟာ ရှေ့တန်းမှာ နှာမောင်းကိုချန် ကျန် အင်္ဂါတွေနဲ့ တိုက်ပွဲဝင်အလုပ်လုပ်သော်လဲ နှာမောင်း ကိုတော့ ပါးစပ်တွင်းသွင်းကာ စောင့်ရှောက်နေသေးရင် အသက်ကို မစွန့်နိုင်သေးလို့ သိနိုင်ကြောင်း၊

နှာမောင်းဖြင့်ပါ အလုပ်လုပ်ပြီးဆိုရင်တော့ ဒီ ဆင်ကြီးဟာ မိမိအသက်ကိုစွန့်လိုက်ပြီ၊ ယခုအခါ ဒီဆင်ကြီးဟာ တစ်စုံတစ်ခု မပြုလုပ်နိုင်တဲ့အရာ မရှိ တော့ပြီလို့ သိနိုင်ကြောင်း၊

အဲဒီလိုပါပဲ၊ သိလျက် မုသားစကားပြောကြား

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မူမှာ အရက်မရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အား တစ်စုံတစ်ခု သူမပြုဝံ့
တဲ့ မကောင်းမှုဟူ၍ မရှိတော့ကြောင်း မိန့်ကြားတော်
မူလိုက်ပါတယ်။ (ဟုတ်ပါတယ်၊ မုသားစကား ပြောကြား
တတ်သူ၊ ဝစီသစ္စာချွတ်ယွင်းသူဟာ အကုသိုလ်အား
လုံးကို အချိန်မရွေး အရွယ်မရွေး ပြုလုပ်မည့်သူ
ဖြစ်ပါတယ်။)

ဒါကြောင့် သင်ချစ်သားဟာ “ငါသည် ရယ်ရွှင်
ဖွယ် ဟာသသဘောနဲ့သော်မျှ မုသားစကားကို မပြော
ဆိုဘူးလို့ နှလုံးထားပြီး သိက္ခာသုံးပါး ကိုယ်ကျင့်တရား
ကို ကြိုးစားအားထုတ်ရမယ်”လို့ လေးလေးနက်နက်
လမ်းညွှန်တော်မူပါတယ်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအလောင်းတော်ဟာ ဘဝသံသရာ
တစ်လျှောက်မှာ ကျန်တဲ့ကံမှားတွေကို ကျူးလွန်မိခဲ့
ပေမယ့် မုသားကံမှားကိုတော့ လုံးဝမကျူးလွန်ခဲ့ကြောင်း
ကြည်ညိုဖွယ်ရာ တွေ့ရပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တစ်ခါက လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ့်ကျင့်စာရိတ္တကို မေးကြည့်တဲ့အခါ “ကျွန်တော်ဟာ သူများအသက်လဲ မသတ်ပါ။ ခိုးလဲမခိုးပါ။ သူများသားမယားလဲ မပြစ်မှားပါ။ သေရည်သေရက်လဲ မသောက်စားတတ်ပါ။ မဟုတ်တာ မလုပ်ပါဘူး။ အဲ - လိမ်ပြောတတ်တာ လေးတစ်ခုပါပဲ” တဲ့၊ ပြီးရော။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဟာ သားတော် ရှင်ရာဟုလာလေးကို အရှင်သာရိပုတြာထံအပ်နှင်းပြီး ရှင်သာမဏေပြုစေခဲ့သော်လဲ ပစ်မထားပါ။ ရစ်မဟာ မိမိရဲ့အဥကို စောင့်ရှောက်၊ စာမရီသားကောင်ဟာ မိမိရဲ့ မြီးဆံ့မျှင်ကို စောင့်ရှောက်သလို သားတော်ရှင်ရာဟုလာလေးကိုလဲ ရစ်မနှိုင်းမီ စာမရီပုံထောက် အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်အောင်ထိ စောင့်ရှောက်တော်မူပါတယ်။

ဒါလဲ ဗုဒ္ဓရဲ့လမ်းညွှန်မှု ခံယူလိုက်နာ ကျင့်သုံးနေကြတဲ့ သမဏအာဇာနည်တို့ နည်းယူလိုက်နာသင့်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ပါတယ်။ မိမိတို့ရဲ့ တပည့်သားသမီးများကို လောက
ရေးရာမှာလဲ အမှားကင်းစင် အမှန်မြင်ပြီး ကြီးပွားတိုး
တက်အောင်၊ ဓမ္မရေးရာတွေမှာလဲ အမှားကင်းရှင်း
အမှန်သွင်းပြီး ချမ်းသာခြင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံအောင်
စောင့်ရှောက်ပေးရမှာပါ။

ဘုရားရှင်က “ကလေးသူငယ်ဆိုတာ ပြောသင့်
တာ မပြောသင့်တာ မစဉ်းစား၊ ထွေရာလေးပါး ပြော
တတ်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ရာဟုလာကို အဆုံးအမ
ကြိုပေးထားမှ” လို့ စဉ်းစားမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
“ရာဟုလာ—ရှင်သာမဏေဆိုတာ မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်အား
ကျေးဇူးမများ၊ ကြားစကားတွေဖြစ်တဲ့ မင်းစကား၊ စိုး
စကား စတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကထာ စကားတွေကို မပြော
သင့်ဘူး၊ ပြောချင်ရင် ဒီလိုစကားမျိုးပြော” ဆိုပြီး
မသင့်လျော်တဲ့စကား မပြောကြားမိဖို့ အမေးဆယ်ပါး၊
အဖြေ(၅၅)ပါးရှိတဲ့ သာမဏေရပဉ္စာတရားကို ဟော

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ပါတယ်။

တစ်ခါ စဉ်းစားမိပြန်ပါတယ်။ ကလေးဆိုတာ မဟုတ်မမှန်စကားပြောရတာကို နှစ်သက်ကြတယ်။ ကိုယ်မမြင်တာကိုလဲ မြင်တယ်။ မြင်တာကိုလဲ မမြင်ဘူး လို့ ပြောတတ်တယ်။ ဒီတော့ သိလျက် မုသားစကား မပြောကြားမိဖို့ ရှေ့ကပြောခဲ့တဲ့ ရေခွက်ဥပမာ ၄-ခု၊ စစ်ဆင်ကြီးဥပမာ ၂-ခုကိုဟောပြီး ကြေးမုံ(မှန်) ဥပမာ ၁-ခုကို ဆက်ဟောပြန်ပါတယ်။

(လူကြီးတွေဖြစ်နေကြတဲ့ မိမိတို့တတွေ မုသား စကားပြောရတာကို မနှစ်သက်မိကြစေဖို့ သတိပြု ကြရမှာပါ)

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကြေးမုံ မှန်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ရှင်ရာဟုလာကို မေးပါတယ်။

“ကြေးမုံ(မှန်)ဟာ ဘာအကျိုးရှိသလဲ” တဲ့။

“မှန်ပါ။ ကြေးမုံ(မှန်)ဟာ လူ့မျက်နှာမှာ ထင်ရှားရှိ တတ်တဲ့ မဲ့မည်း ဝက်ခြံစတဲ့အပြစ်တွေကို ကြည့်ရှု ဆင်ခြင် ပြင်ဆင်ရခြင်း အကျိုးရှိပါတယ်ဗရား--လို့ ဖြေ ပါတယ်။ (ဟုတ်တယ်၊ မှန်ကြည့်တယ်ဆိုတာ မိမိဝတ် ဆင်ပုံနဲ့ မိမိမျက်နှာ မိမိကိုယ်ပေါ်မှာ အပြစ်အနာအဆာ များ ရှိ/မရှိ သိရအောင် လုပ်တာပါပဲ။ ကြည့်မကောင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တာတွေရင် ကြည့်ကောင်းအောင် မကောင်းတာဖယ် ရှား ကောင်းတာနဲ့ အစားထိုးပြင်ရတယ်။ ကြည့်ကောင်း တာနဲ့ ဆင်ရတယ်။ နောင်ကြည့်မကောင်းတာတွေ ဖြစ် မလာအောင်လဲ စောင့်ရှောက်ရပါတယ်။

ကြည့်ကောင်းတာတွေတွေ့ရင်လဲ ကြည့် ကောင်းသထက် ကြည့်ကောင်းအောင် ဆင်ရတယ်။ ကြည့်ကောင်းတာလေးတွေ ပျောက်မသွားအောင်လဲ စောင့်ရှောက်ရပါတယ်။ ဒါက လောကမှန်ကြည့်သူတွေ လုပ်ဆောင်ရတဲ့ အလုပ်တွေပါပဲ။)

ဗုဒ္ဓက ရှင်ရာဟုလာကို ဆက်မိန့်ပါတယ်။ ဒီအတူပဲ၊ ချစ်သား— မိမိရဲ့ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ထားများကို တရားမှန်အပြင်မှာ တင်ကာတင်ကာ သတိဉာဏ်မျက်စိ နဲ့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၊ ဆင်ခြင်ပြီးမှ ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှု၊ မနောကံမှုကို ပြုရမယ်။ ကောင်း/မကောင်းကြည့်ပြီး မကောင်းတာပြင်၊ ကောင်းရာ ဆင်ရမယ်လို့ အကျယ်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တဝင့် မိန့်ပါတယ်။

အကျဉ်းချုပ်ပြောရရင်-

* မကြံခင် စဉ်းစား၊ ကြံတုန်း သတိထား၊

ကြံပြီး တစ်ခါ ပြန်စဉ်းစား။

* မပြောခင် စဉ်းစား၊ ပြောဆဲ သတိထား၊

ပြောပြီး တစ်ခါ ပြန်စဉ်းစား။

* မပြုခင် စဉ်းစား၊ ပြုဆဲ သတိထား၊

ပြုပြီး တစ်ခါ ပြန်စဉ်းစား ဆိုတဲ့အတိုင်းပါပဲ။

ကိုယ်နဲ့ ပြု၊ နှုတ်နဲ့ ပြော၊ မနောနဲ့ ကြံတွေး
တော့မယ်ဆိုရင် ယှ၊ ငါ ပြု၊ ပြော၊ ကြံတော့မည့်
ကာယကံမူ၊ ဝစီကံမူ၊ မနောကံမူများဟာ မိမိသူတစ်ပါး
(လောက၊ သာသနာ၊ ခုဘဝ-နောင်ဘဝ၊ ငါ့လူမျိုး-ငါ့နိုင်ငံ-
ငါ့ဘာသာ-ငါ့သာသနာအတွက်) ဆင်းရဲဖို့များ ဖြစ်မလား၊
ဒုက္ခများတိုးပွားလာမည့် အကုသိုလ်များဖြစ်မလား၊
သို့မဟုတ်- သုခများတိုးပွားလာမည့် ကုသိုလ်များဖြစ်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မလား-လို ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုရပါမယ်။
ကြည့်ရှုလိုက်တဲ့အခါ ဒုက္ခပေးမည့် အကုသိုလ်မှုမျိုးဖြစ်
ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီလိုအမှုမျိုး မပြု၊ မပြော၊ မကြံဖြစ်အောင်
ကြိုးစားရှောင်ရမယ်။ သုခပေးမည့်ကုသိုလ်မျိုးဖြစ်ရင် တော့
ဒီလိုအလုပ်မျိုး တိုးလို တိုးလို ပြု၊ ပြော၊ ကြံ
တွေးရမယ်။ အရှောင်ကောင်းရမယ်၊ အဆောင်လဲ
ကောင်းရမယ်ပေါ့။

ဒီလိုပါပဲ၊ ပြု၊ ပြော၊ ကြံဆဲမှာလဲ ဉာဏ်သတိနဲ့
ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုပြီး ဆိုးကျိုးပေးမယ်ဆိုရင် ရှေ့ဆက် မပြု၊
မပြော၊ မကြံတော့နဲ့။ ကောင်းကျိုးပြုမယ်ဆိုရင် ရှေ့ဆက်
တိုး ကြိုးစားရမှာပေါ့။

ပြု၊ ပြော၊ ကြံပြီးတဲ့အခါမှာလဲ ဉာဏ်သတိနဲ့
ပြန်လည် သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပါဦး။ အမှားတွေ ဖြစ်ခဲ့ပြီဆိုရင်
ဘုရားရှင်ထံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း အဖော်
အပေါင်းတွေထံမှာပဲဖြစ်ဖြစ်- ကိုယ့်အမှားကို ရဲရဲတင်း

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တင်း ပွင့်ပွင်းလင်းလင်း ဝန်ခံပါ။ နောင်လဲ မမှားအောင်
စောင့်ပါ။ ထိန်းပါ။ အမှားကိုဝန်ခံခြင်းဟာ အမှန်ကို လမ်း
ဖွင့်နေရာပေးခြင်းပါ။ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တဲ့အခါ ပြု၊ ပြော၊
ကြံ အလုပ်တွေ မှန်နေတာတွေရရင် ကျေနပ်လိုက်ပါ။
ဝမ်းမြောက်လိုက်ပါ။ “အလုပ်လဲ မှန်၊ မှန်မှန် လဲလုပ်၊
ကြိုးစားထုတ်၊ မယုတ်ကြီးပွားချမ်းသာမည်” ဆိုတဲ့အတိုင်း
အလုပ်မှန်တွေကို ရပ်မထားပဲ မှန်မှန်တိုး ကြိုးစားလိုက်
ပါ-တဲ့။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက ရှင်ရာဟုလာအား မိန့်ကြား
လိုက်တဲ့ ဥပမာကို နမူနာယူပြီး မိမိတို့လဲ တရားမှန်ကို
နေ့စဉ်မှန်မှန် ကြည့်ကြပါစို့။ ရှင်ရဟန်းတွေမှာ အနာ
ရောဂါအကြောင်းမရှိပဲ လောကရဲမှန်ကို မကြည့်ကောင်း
ပါဘူးလို့ ဗုဒ္ဓက မိန့်ထားပါတယ်။ ဓမ္မာဒါသ-တရား
ကြေးမုံမှန်ကိုတော့ လူရှင်ရဟန်း မည်သူမဆို အချိန်မရွေး
အရွယ်မရွေး မဖြစ်မနေ ကြည့်ကို ကြည့်ရမှာပါ။ လောက

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရဲ့မှန်က ဘယ်လောက်ပဲ ကြည်လင် ပြတ်သား ကြီးမားပါ တယ်ပြောပြော၊ အပြင်အပ ရုပ်ကာယရဲ့ ဖြစ်တည် လှုပ်ရှားမှုကိုသာ မြင်ရမယ်၊ ပြင်လိုရပါမယ်။ ဒါလဲ နဂိုရှိမှ နဂိုဏ်းထွက်ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ၊ မဲတူးချိပ်နေတဲ့ အသားကို ဖြူဖွေးဥလာအောင်၊ အင်မတန် အရပ်ဆိုးနေတာချည်းကို နတ်သား နတ်သမီးလေးလို လှပလာအောင်တော့ ပြင်လို မရပါဘူး။

တရားမှန်ထဲမှာက ကိုယ်နှုတ်ရဲ့ လှုပ်ရှား ဖြစ် တည်ပျက်မှုကိုသာမက စိတ်ရဲ့ လှုပ်ရှားဖြစ်တည်ပျက်မှု တွေကိုပါ မြင်ရပါတယ်။ ပြင်လိုလဲရပါတယ်။ ရုပ်ဟန် ရုပ်သဏ္ဍာန်မလှပေမယ့် ကိုယ်နှုတ်စိတ်ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းအပြစ်ကင်းနေအောင် ပြင်ဆင်ပေး နိုင်ရင် အလုပ်ကံတွေ မုချလှပလာပါလိမ့်မယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ မြင့်မြတ်မှုကို စံပြုတဲ့နေရာ မှာ ရုပ်ဟန်လှပမှုထက် အလုပ်ကံလှပမှုက ပဓာနပါ။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဗုဒ္ဓသာသနာဆိုတာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ဘဝအလှ ပြင်ဆိုင်ကြီးပါ။ “ဆံပင်အလှပြင်တဲ့ဆိုင်၊ မျက်နှာအလှ ပြင်တဲ့ဆိုင်၊ အဟောင်းအညစ်ကို အကောင်းအသစ်ဖြစ် အောင် လုပ်တဲ့ဆိုင်တွေ အများကြီးရှိလို့နေတယ်။ ဘဝ အလှပြင်ဆိုင်ကိုတော့ ရှာလို့မတွေ့ဘူး။ မလှတဲ့ ငါ့ဘဝ ကိုလှအောင် ပြင်လိုက်မယ်လေ။ ဘယ်လောက်ပဲ ပေးရ ပေးရပေါ့၊ ဘဝအလှပြင်ဆိုင် ဘယ်မှာရှိသလဲ” ဆိုတဲ့ မျက်မမြင်အဆိုတော် (ဘလိုင်ထီးဆိုင်)ရဲ့ သီချင်းကို ကလေးတုန်းက ကြားခဲ့ဘူးတယ်။ မျက်မမြင်ဘဝ မလှပ တာကို မျက်စိမြင်လာသူတစ်ယောက်အဖြစ် ဒီဘဝမှာ တော့ အလှမပြင်နိုင်ပေမယ့် ကိုယ် နှုတ် စိတ် အပြစ် ကင်းသန့်ရှင်းအောင်နေထိုင်ပြီး ဘဝကို ရုန်းကန်လှုပ်ရှား ကြိုးစားမယ်ဆိုရင် “ခြေထောက်မပါ၊ မြွေသတ္တဝါလည်း၊ လိုရာကိုပြေး၊ ရောက်နိုင်သေး၏” ဆိုတဲ့ အတိုင်း လိုရာပန်းတိုင်အရောက် ဆက်လျှောက်နိုင်ကြောင်း နည်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

လမ်းကောင်းတွေ ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ အပြည့်အစုံရှိပါ တယ်။
ဒါကြောင့် သာသနာဆိုတာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ
နှစ်ဖြာဘဝ လှပအောင် ပြုပြင်ပြင်ဆင် ပေးနေတဲ့
ဘဝအလှပြင်ဆိုင်ကြီးလို့ ပြောတာပေါ့။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

စကားပြောမှန်

သစ္စာဆိုတဲ့ ပါဠိသဒ္ဒါဟာ-

- ၁။ စကားမှန် ပြောဆိုခြင်း ဝစီသစ္စာ၊
- ၂။ မမှန်စကား မုသားပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
ဝိရတိသစ္စာ၊
- ၃။ ဒုက္ခ, သမုဒယ, နိရောဓ, မဂ္ဂ ဆိုတဲ့
မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော အရိယသစ္စာ၊
- ၄။ တကယ်ထင်ရှားရှိ၍ မပျက်စီးတတ် ကောင်း
မြတ်သော သဘောဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့
ပရမတ္ထသစ္စာ၊

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၅။ အမှန်မဟုတ်သော်လဲ မိမိက အမှန်လို စွဲထား
ချက်အရ သစ္စာလို ဆိုရတဲ့ အယူဝါဒဒိဋ္ဌိသစ္စာ
စသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဝစီသစ္စာဆိုတာ အဖြစ်အပျက်အမှန်ကို အမှန်
အတိုင်းပြောတာပါ။ ဒါ သဘာဝဓမ္မတစ်ခုပါဘဲ။ ဒီ
သဘာဝဓမ္မက အဆိပ်ကိုပပျောက်စေနိုင်ခြင်း၊ မီးကို
ငြိမ်းစေနိုင်ခြင်း၊ မိုးကိုရွာစေနိုင်ခြင်း၊ ကောင်းကင်မှာ
တည်စေနိုင်ခြင်း စတဲ့ အံ့ဖွယ်အမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်တဲ့
အစွမ်းသတ္တိရှိပါတယ်။

အလောင်းတော် သုဝဏ္ဏသာမ မြားမှန်လို မြား
ဆိပ်အရှိန်နဲ့ တွေဝေမိန်းမောနေတဲ့အခါ မိဘနှစ်ပါးက
“ဤသာမသည် တရားကျင့်သူ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို
ကျင့်သူ၊ မှန်သောစကားကိုပြောသူ၊ မိဘလုပ်ကျွေးသူ၊
အမျိုး၌ကြီးသူတို့အား ရိုသေတတ်သူဖြစ်ကြောင်း၊
သာမကို မိမိအသက်ထက် ပိုမိုမြတ်နိုးကြောင်း၊ မိမိ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

တို့သည် ပြုအပ်သော ကုသိုလ်အားလုံးတို့ကြောင့်၊
ဤမှန်သောသစ္စာစကားကြောင့် သာမဏိအဆိပ် လျော
ကျပါစေ” လို့ သစ္စာပြုကြတယ်။

နတ်သမီးကလည်း “ သာမကို မိမိအသက်
ထက် မြတ်နိုးကြောင်း၊ ဤဂန္ဓမာဒနတောင်၌ သစ်ပင်
မှန်သမျှ မွှေးနံ့ရှိကြသည်ချည်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဤသစ္စာ
ကြောင့် သာမဏိအဆိပ် ကျပါစေ” လို့ သစ္စာပြုပြန်တယ်။
အဲဒီသစ္စာများတန်ခိုးကြောင့် အဆိပ်ပြေရုံတင်မက မြား
ဒဏ်ရာဟာ အနာပင်မထင်ပဲ ပကတိအတိုင်း ကျန်းမာ
ချမ်းသာခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။

သစ္စာဟာ သဘာဝဓမ္မတစ်ခုဖြစ်တဲ့အတွက်
အမှန်ကိုပြောဆိုခြင်းသာ ပဓာနဖြစ်လို့ ကောင်းတဲ့အရာ
ကောင်းတဲ့အချက်အလက်ကို ပြောဆိုမှမဟုတ်ဘဲ
အဖြစ်အပျက်အမှန်ဖြစ်ပါက မကောင်းတဲ့အရာကိုပင်
ဆိုသော်လဲ တန်ခိုးအစွမ်းရှိပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကဏ္ဍဒီပါယနဇာတ်မှာ မဏ္ဍဗျသူကြွယ်ဇနီး
မောင်နံတို့ ကဏ္ဍဒီပါယနရသေ့ထံ အဖူးအမြော်သွား
တဲ့အခါ တွင်းထဲသို့ ဂျင်နိုက်သောသားကလေး ယည
ဒတ္တမြွေကိုက်ခံရလို့ သစ္စာဝိုင်းဆိုကြတယ်လေ။

ရသေ့က= “ငါသည် ရသေ့အကျင့်၌ ခုနှစ်ရက်
မျှသာ ပျော်ခဲ့တယ်။ သည့်နောက် အနှစ်ငါးဆယ်ကျော်မျှ
မပျော်ပဲ ကျင့်နေရတယ်။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် ယည
ဒတ္တချမ်းသာပါစေ၊ အဆိပ်ကျကာ အသက်ရှင်ပါစေ”
လို့ ဆိုတယ်။ အဆိပ်ဟာ နို့အထိ ကျဆင်းသွားသတဲ့။

ကလေးအဖေက “ငါသည် ပေးလှူမှုကိုမနှစ်
သက်၊ သူများကဲ့ရဲ့ခံရမှာကြောက်လို့ မလှူချင်ပဲ လှူနေရ
ပါတယ်။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် အဆိပ်ကျပါစေ “လို့
ဆိုလိုက်တော့ အဆိပ်က ခါးအထိ ကျဆင်းသွားသတဲ့။
နောက်ဆုံး ကလေးအဖေက “ငါသည် သင်ချစ်သားကို
ရန်မူသောမြွေနှင့် သင်ချစ်သား၏ ဖခင်အပေါ်၌ မချစ်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

သည်မှာ အတူတူပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် အဆိပ်ကျပါစေ” လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါ အဆိပ်ဟာ လုံးဝကင်းသွားခဲ့ပါသတဲ့။

သစ္စာကြောင့် ရေပြင်ကို မြေပြင်ပမာ ဖြတ်သွားနိုင်ခဲ့တာလဲ ရှိပါသေးတယ်။ မဟာကပ္ပိနမင်းကြီးဟာ ကုန်သည်တွေထံက “ ရတနာသုံးပါး လောကမှာ ပေါ်နေပြီ” ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရတဲ့အခါ ကုန်သည်တွေကို ဆုငွေကျပ်သုံးသိန်း ဆုချဖို့ အနောဇာဒေဝီမိဖုရားကြီးထံ စာရေးမှာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် အမတ်တစ်ထောင်နဲ့အတူ မြင်းကိုယ်စီစီးပြီးတော့ထွက်လာတဲ့အခါ အနက်တစ်ဂါဝတ် (၃-မိုင်ခန့်) အကျယ်နှစ်ဂါဝတ် (၆-မိုင်ခန့်) ရှိတဲ့ အပရစ္ဆာ မြစ်ကိုရောက်တော့ ကမ်းနားမှာ လှေတွေ ဖောင်တွေ ကလဲမရှိဘူးတဲ့။ ဒီတော့ မင်းကြီးက “လှေဖောင်တွေ ရှာနေတုန်းပဲ တို့ကို ဇာတိ (ပဋိသန္ဓေတည်နေခြင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တရားက) ဇရာ-အိုမင်းထံရောက်အောင်, ဇရာက
မရဏာ-သေမင်းထံရောက်အောင် ပို့နေတယ်။ ငါဟာ
ယုံမှားကင်းရှင်းသူဖြစ်တယ်။ ရတနာသုံးပါးကို ရည်
ညွှန်းပြီး တောထွက်လာသူအစစ်ဖြစ်တယ်။ ငါ့အတွက်
ရတနာသုံးပါး အာနဘော်ကြောင့် ဤရေသည် ရေကဲ့သို့
မဖြစ်ပါစေသတည်း ။ လို့ ရတနာသုံးပါးရဲ့ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုဆင်ခြင်ပြီး ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း
အောက်မေ့ရင်း-

ဘဝသောတံ ဟဝေ ဗုဒ္ဓေါ၊ (ဗုတ်ဇော)

တိဇ္ဈော လောကန္တူ ဝိဒ္ဓါ၊ (တိန်ဇော၊
လောကန်တူ)

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ (အေတေန၊ သစ်စဝင်ဇေန)

ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။ (သမိတ်ဇတု)

ဗုဒ္ဓေါ- သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ အမည်ရသည့် လောက
ထွဋ်ထား မြတ်ဘုရားသည်၊ ဟဝေ - စင်စစ်ဧကန်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အမှန်ပင်၊ ဘဝ သောတံ- ကာမ ရူပ အရူပဟု ဘဝ သုံးသွယ် ရေပြင်ကျယ်ကို၊ တိဇ္ဇော- နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် တစ်ဖက်ကမ်းရောက်အောင် ကူးမြောက်တော်မူလေပြီ၊ ဝါ-ကူးမြောက်တော်မူပြီးဖြစ်ရကား၊ လောကုန္တဂူ-လောက ၏အဆုံးသို့ နှလုံးကြည်ဖြူ ဆိုက်ရောက်တော်မူလေပြီ၊ ဝိဒူ-ခပ်သိမ်းသောတရားကို ပိုင်ခြားထင်ထင် သိမြင် တော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဋ္ဋေန-ဝစီမင်္ဂလာ ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- မဟာကပ္ပိန နာမသမုတ် အကျွန်ုပ် ၏၊ ဂမနံ-မြတ်ဘုရားထံမှောက်ရဟန်းပြုရန် သွားရောက် ခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု- အန္တရာယ်မမှောက် ရန်မနောက်ပဲ ထမြောက်ကုံလုံ ပြည့်စုံပါစေသတည်း - ဆိုတဲ့ဂါထာကို နှုတ်ကတွတ်တွတ်ရွတ်ဆိုကာ အမတ်တစ်ထောင် သိန္ဓောမြင်း တစ်ထောင်တို့နဲ့အတူ မြစ်ရေပြင်ကို အတင်းဖြတ်ကူးကြပါတယ်။ သန္ဓောမြင်းများဟာ ကျောက်ဖျာပေါ်မှာလို ပြေးသွားကြတယ်။ ခွာဖျား

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တို့ကိုသော်လဲ ရေကြည်တစ်ပေါက် မစိုလိုက်ပါဘူးတဲ့။

အနက် - အကျယ် ယူဇနာဝက်ရှိတဲ့ နီလဝါ
ဟိနီမြစ်ကို ကူးတဲ့အခါမှာလဲ ဓမ္မာနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်းအောက်မေ့ရင်း-

ယဒိ သန္တိဂမော မဂ္ဂေါ၊ (သန်တိဂမော၊ မက်ဂေါ)

မောက္ခော စစ္စန္တိကံ သုခံ။ (မောက်ခေါ၊

စစ်စန်တိကံ)

တေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊

ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။

မဂ္ဂေါ-လောကုတ္တရာတရား အရိယာမဂ်လေးပါး
သည်၊ ယဒိ ဇာတု-စင်စစ်ကောန်အမှန်ပင်၊ သန္တိဂမော-
ငြိမ်းအေးရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ လျင်မြန်ပေါက်စေ
ရောက်စေနိုင်၏။ မောက္ခော စ-အရိယာမဂ်ဖြင့်
ရောက်အပ် နိဗ္ဗာန်မြတ်သည်လည်း၊ အစ္စန္တိကံ သုခံ-
ချမ်းသာစင်စစ် ကောန်ဖြစ်၏။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန မေ သမိဇ္ဈတု-ဆိုတဲ့ဂါထာ
ကိုရွတ်ပြီး ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ရှေ့ရိုးဆက်တော့
အနက် အကျယ်တစ်ယူနောရီတဲ့ စန္ဒဘာဂါမြစ်ကို
တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာလဲ သံဃာနုဿတီ
ကမ္မဋ္ဌန်းစီးဖြန်းအောက်မေ့ရင်း--

သံဃော ဝေ တိဏ္ဏကန္တာရော၊ (တိန်ဏ
ကန်တာရော)

ပုညက္ခေတ္တာ အနုတ္တရော၊ (ပုန်ညခေတ်တော
အနုတ်တရော)

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဂမနံ မေ သမိဇ္ဈတု။

သံဃော-ပရမတ္ထအရိယာ သံဃာတော်မြတ်
သည်။ ဝေ-စင်စစ်ကေန အမှန်ပင်၊ တိဏ္ဏကန္တာရော-
သံသရာခရီးကြမ်းကို အံ့ဩဘနန်း တစ်ဖက်ကမ်း
ရောက်အောင် ကူးမြောက်ပြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ အနုတ္တရော-

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အတုမရှိ လွန်မြတ်ဘိသော၊ ပုညက္ခေတ္တာ-ကောင်းမှု မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ချရာ လယ်ယာမြေစစ် ပုညခေတ် လည်း ဖြစ်ပါပေ၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန မေ ဂမန သမိဇ္ဈတု- ဆိုတဲ့ဂါထာကို နှုတ်က တွတ်တွတ်ရွတ်ပြီး ကူးလိုက်တာ အားလုံးဟာ ရေပြင်ကို မြေပြင်ပမာ အောင်မြင်စွာ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းကြီးအတူ ပင် အနောဇာဒေဝီ မိဖုရားကြီးဟာလဲ ဆိုခဲ့တဲ့ မြစ်ကြီး သုံးသွယ်ကို သစ္စာလှေ၊ သစ္စာဖောင်ကြီးနဲ့ပဲ အောင်မြင် စွာ ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ လက်တွေ့နည်းယူ ကျင့် သုံးကြရမှာပါ။

သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ကောင်းကင်တွင် မြေပြင် ပမာ ထိုင်နေနိုင်တာကိုလဲ ကဠဝါဟနဇာတ်တော်မှာ တွေ့ရပါသေးတယ်။ တစ်ခါက ဗာရာဏသီပြည် မြဟ္မဒတ်မင်းဟာ ဥယျာဉ်တော်မှာ လှည့်လည်ပျော် ရင်း သီချင်းသီဆိုနေတဲ့ ဆင်းရဲသမ ထင်းခွေမိန်းမပျိုကို

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တွေ့ရတဲ့အခါ နှစ်သက်လို့ အတူနေမိကြပါတယ်။

ထိုခဏမှာပဲ ကိုယ်ဝန်တည်မှန်းသိလို့ ထင်းခွေ မိန်းမပျိုက မင်းကြီးကိုပြောပြတဲ့အခါ မင်းကြီးက လက်စွပ်ကိုပေးပြီး “သမီးမွေးရင် ဒီလက်စွပ်ကိုရောင်းပြီး အသက်မွေးတော့၊ သားမွေးရင်တော့ ဒီလက်စွပ်ကို ယူပြီး ငါ့ဆီခေါ်ခဲ” လို့ မှာခဲ့ပါတယ်။

နောက်တော့ ဘုရားလောင်းဖြစ်တဲ့ သားယောက်ျားလေးမွေးပါတယ်။ ပြေးလွှားဆော့ကစားနိုင်တဲ့ အရွယ် အရပ်ထဲမှာ အဖမဲ့သားလို့ အပြောခံရတာကြောင့် အမေကိုမေးလို့ ဗာရာဏသီမင်းရဲသားမှန်း သိရတဲ့အခါ သားအမိနှစ်ယောက် မင်းနန်းတော်ရောက်လာကြပါတယ်။

“အရှင်မင်းကြီး ဒီသူငယ်ဟာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ သားပါ”လို့ လျှောက်တော့ မင်းကြီးကသိပေမယ့် ပရိသတ်အလယ်မှာ ရှက်တာကြောင့် “ငါ့သားမဟုတ်”

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

လို့ ငြင်းထုတ်လိုက်တယ်။

“အရှင်မင်းကြီး၊ ဒီလက်စွပ်ဟာ အရှင်ရဲ့ လက်စွပ်ပါ။ ဒီလက်စွပ်ကို သိတော်မူပါသလားဗုရား” မေးလျှောက်တော့လဲ “ငါ့လက်စွပ်မဟုတ်” လို့ ပယ် ထုတ်လိုက်ပြန်တယ်။

“အရှင်မင်းကြီး သစ္စာပြုခြင်းကို ထား၍ ကျွန်တော်မအား တစ်ပါးသက်သေမရှိတော့ပါ။ ဒီသူငယ် ဟာ အရှင်မင်းကြီးကိုစွဲ၍ ဖြစ်လာသည်မှန်ပါက ကောင်း ကင်၌တည်ပါစေ၊ အရှင်မင်းကြီးကို စွဲ၍မဖြစ်၊ အကြံအဖန် မမှန်ကန်ပါက မြေသို့ကျ၍သေပါစေ” လို့ သစ္စာဆိုပြီး ဘုရားလောင်းသူငယ်ကို ခြေကကိုင်ကာ ကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်လိုက်ပါတယ်။ ဘုရားလောင်းသူငယ်ဟာ ကောင်း ကင်မှာ တင်ပလွှင်ခွေထိုင်နေကာ ဖခင်ကိုအသံချိုချိုနဲ့ စကားပြောဆိုပါသတဲ့။

“အရှင်မင်းကြီး ကျွန်တော်ဟာ အရှင်မင်းကြီး

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ရဲ့သား - ကျွန်တော်ကို မွေးမြူပါ။ အရှင်မင်းကြီးဟာ တခြားသူတွေကိုတောင် မွေးမြူနေသေးတာ၊ ကိုယ့် သားရင်းဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော်ကို ဘာကြောင့် မမွေးမြူ နိုင်ရတာပါလဲ” တဲ့။ မင်းကြီးလဲ နှစ်သက်သဘောကျပြီ သားတော်ကို လက်ကမ်းကြိုဆိုမွေးမြူခဲ့လို့ ဘုရားလောင်း လဲ အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်၊ အမေလဲ မိဖုရားကြီးရာထူးရ၊ နောက်ပိုင်း ခမည်းတော်နတ်ရွာစံတဲ့အခါ ကဠဝါဟနမင်း (ထင်းခွေမရဲ့သား ထင်းခွေမင်း)အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပါသတဲ့။

ဒီနေရာမှာ စာပေက သားသမီး (၄)မျိုးရှိကြောင်း ပြောထားပါသေးတယ်-

- ၁။ အတြဇသား-မိမိရင်မှဖြစ်သောသားသမီး။
- ၂။ ခေတြဇသား-မိမိပိုင်အိပ်ရာ ပလ္လင်အိမ်တွင်း အိမ်ပိုင်းတွင်း စသောနေရာများမှာ ဖြစ်လာသော သားသမီး။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၃။ အန္တောဝါသိကသား-မိမိထံ ပညာသင်ကြားသော
တပည့်သားသမီး။

၄။ ဒိန္နကသား-သူတပါးထံမှယူ၍ မွေးစားသော
သားသမီး တဲ့။

ဆက်စပ်လိုထပ်ပြောချင်တာက ခေတြသေး
သမီး ဆိုတာလေးပါ။

နတ်ပြည်မှာ မယား၊ သား၊ သမီးအလုပ်အကျွေး
အခြံအရံဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့သမီးသား ဖြစ်မည့်
သူဟာ ကိုယ့်ရင်ခွင်မှာ လာဖြစ်ပါတယ်။ ဇနီးမယား
ဖြစ်မည့်သူက အိပ်ရာမှာ၊ အလုပ်အကျွေးတွေက
အိပ်ရာကိုခြံရံပြီး ဖြစ်ကြပြီးတော့ ဝေယျာဝစ္စဆောင်
ရွက်ကြမည့် အခြံအရံနတ်သမီးတွေက ဗိမာန်အတွင်း
မှာ လာဖြစ်ကြပါသတဲ့။

ဖြစ်လာတဲ့နတ်သမီးတွေနဲ့ စပ်ပြီး တရားစွဲဆို
ဆုံးဖြတ် ရုံးအရပ်ဆိုတာတော့ မရှိဘူးတဲ့။ ဘယ်လို

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဆုံးဖြတ်ဆောင်ရွက်ကြသလဲဆိုရင် အပိုင်းအခြားတစ်ခု အတွင်း နတ်သမီးတွေရောက်လာတဲ့အခါ နတ်သားတွေက သူပိုင်ကိုယ်ပိုင် မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြရင် တရားရင်ဆိုင်သောအားဖြင့် သိကြားမင်းထံ တင်ပြကြပါသတဲ့။

ဒီတော့သိကြားမင်းက အနီးဆုံးဗိမာန်ရှင် နတ်သားပိုင်စေ၊ ဗိမာန်နှစ်ခု အနီးအဝေးတူနေရင် ရောက်လာတဲ့ နတ်သမီးမော်ကြည့်နေတဲ့ ဗိမာန်ရှင် နတ်သားပိုင်စေ၊ ဘယ်ဗိမာန်ကိုမှမကြည့်ပဲ ရောက်လာတဲ့နတ်သမီးကိုတော့ နတ်သားနှစ်ပါးအငြင်းပွားတာတွေ ပြတ်စဲသွားအောင် သိကြားမင်းက ငါပိုင်သွားပြီဆိုပြီး မောင်ပိုင်စီးလိုက်ပါသတဲ့၊ ခိုင်စားသွားတယ်လို့တော့ မမှတ်ကြပါနဲ့။ အငြင်းပွားတာတွေ ရှင်းသွားအောင်လို့ပါတဲ့။

သစ္စာဟာ သင်ယူရမည့် ပရိယတ္တိသစ္စာနဲ့ ဖြည့်ကျင့်ရမည့် ပဋိပတ္တိသစ္စာလို့ ရှိပါတယ်။ မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုအပ်တဲ့စကား (သို့မဟုတ်) စကားကို မချွတ်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မယွင်းမှန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်းဆိုတဲ့ ဝစီသစ္စာဟာ ပဋိပတ္တိသစ္စာပါပဲ။ ဒီဝစီသစ္စာကို မိမိသန္တာန်မှာ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို သစ္စာပါရမီဖြည့်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဘုရားအလောင်း စတဲ့ သူတော်ကောင်းကြီးတွေ အထူးဖြည့်ကျင့် ဆည်းပူးတော်မူကြတဲ့ ဝစီသစ္စာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးအစားခွဲလိုက်ရင်-

၁။ သဒ္ဓဟာပနသစ္စာ-သူတပါးတို့ မိမိကိုယုံကြည်စေရန် အမှန်ပြောဆိုအပ်တဲ့ ဝစီသစ္စာ။

၂။ ဣစ္ဆာပူရဏသစ္စာ- မိမိအလိုရှိအပ်သော အရာကိုပြည့်စုံစေရန် အမှန်ပြောကြားအပ်တဲ့ ဝစီသစ္စာ။

၃။ မုသာဝိရမဏသစ္စာ-မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောကြားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ပြောအပ်တဲ့ ဝစီသစ္စာ လို့ သုံးမျိုးထွက်လာပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

၁။ ယုံကြည်စေလို သစ္စာမှန်ဆို

အကျဉ်းပြောရရင်-

တစ်ခါက ဗာရာဏသီပြည်သား ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်
တဲ့ မဟာကဉ္စနအမျိုးသားဟာ မိမိရဲ့ညီ ၆-ယောက်၊
နမဝယ် ၁-ယောက်၊ အစေခံယောက်ျား ၁-ယောက်၊
အစေခံမိန်းမ ၁-ယောက်၊ မိတ်ဆွေ ၁-ယောက်၊ ပေါင်း
ဆယ်ယောက်တို့နဲ့ အတူတောထွက်ခဲ့ပါတယ်။ ပဒုမ္မာ
ကြာအိုင်တစ်ခုရဲ့အနီး သင့်လျော်တဲ့နေရာမှာ နေရာ
ထိုင်ခင်း ပြုလုပ်နေထိုင်ပြီး သစ်သီးဝလံ စသည်တွေကို
ရှာဖွေသုံးဆောင် မျှတနေကြပါသတဲ့။

အစပိုင်းမှာ သစ်သီးရှာဖွေတဲ့အခါ အကုန်လုံး
ထွက်ရှာနေကြတော့ “လူများ စကားများ” ဆိုတဲ့အတိုင်း
စကားများကြလို့ မြို့ရွာနေသူ လူတွေနဲ့ဘာမျှမထူးဘူး၊
ငါတစ်ဦးပဲ ရှာဖွေမယ်၊ သင်တို့ အေးအေးချမ်းချမ်း တရား
အားထုတ်ကြလို့ နောင်တော်ကြီး မဟာကဉ္စနက ပြော

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တော့- ညီတွေက-အစ်ကိုကြီးက ဦးစီးဆရာကြီးပါ မတော်ပါဘူး။ နမနဲ့အစေခံမကလဲ မိန်းမသားတွေ၊ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားသား (ဂ)ဦးပဲ အလှည့် ကျ ရှာဖွေကြပါမယ်လို့ ထပြောကြ၊ အားလုံးသဘောကျ ပြီး အလှည့်ကျ ရှာဖွေမှုတ နေထိုင်ကြပါသတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ ကြာလာတဲ့အခါ ရောင်ရဲလွယ်ကြသူ များပီပီ သစ်သီးဝလံတွေကို မရှာကြတော့ပဲ အနီးရှိ ပဒုမ္မာကြာအိုင်ကြီးထဲမှ ကြာစွယ်တွေကိုသာ ရှာမိုး ဝေပုံ ချ စားသုံးကြပါသတဲ့။ စားသုံးကြပုံလေးက အလှည့်ကျ ရှာလာသူက ကြာစွယ်တွေကို ကျောင်းတစ်ခုအတွင်း မှာ ဆယ်တစ်ပုံ ပုံပြီး ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ကျမယ် ကိုယ် ဝေစုကိုယူ၊ ကျောက်စည်ထိုး၊ ကိုယ်နေရာပြန်၊ ကြာစွယ် သုံးဆောင်ပြီး တရားနလုံးသွင်းနေပါသတဲ့။

ကျန်သူတွေကလဲ ကျောက်စည်သံကြားတာ နဲ့ အသီး အသီး လာ၊ ကိုယ်ဝေစုကိုယ်ယူ၊ သုံးဆောင်ပြီး

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တရားနှလုံးသွင်းနေကြပါသတဲ့။ အကြောင်းထူးမရှိပဲ
တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မတွေ့ဆုံရ၊ စကားမပြောရပါဘူးတဲ့။

ဒီအခါ သိကြားမင်းက ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကာမ
စည်းစိမ်ကို လိုလားကြသူတွေလား၊ မလိုလားကြသူတွေ
လား စုံစမ်းချင်တာနဲ့ နောင်တော်ကြီးရဲ့ ဝေပုံအစုကို
သုံရက် ဆက်တိုက် မိမိတန်ခိုးနဲ့ ဝှက်ထားလိုက်ပါတယ်။

နောင်တော်ကြီးဟာ ပဌမနေ့ ဝေစုမတွေ့တော့
ငါ့အတွက် ဝေစုမေ့နေခဲ့တာနေမှာ လို့အောက်မေ့ပြီး
ဘယ်သူကို ဘာမျှမပြောပဲ ကိုယ့်တရားကိုသာ နှလုံးသွင်း
နေလိုက်ပါတယ်။ ဒုတိယနေ့ မတွေ့တော့ ငါ့မှာအပြစ်
တစ်စုံတခုရှိနေလို့ ဒဏ်ပေးတဲ့အနေနဲ့ ဝေစုမထား
တာနေမှာလို့တွေးပြီး ပဌမနေ့အတိုင်းပဲ နေလိုက်
ပါတယ်။ တတိယနေ့အထိ ဝေစုဆက်မတွေ့တော့
ငါ့အပြစ်ရှိက သည်းခံစေမည် ကန်တော့မည်ဟု နှလုံး
သွင်းပြီး ညနေချမ်းအခါ ကျောက်စည်ထိုးကာ အစည်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အဝေးခေါ်လိုက်ပါသတဲ့။ (အားလုံးနည်းယူကျင့်သုံး စရာလေးပါ။)

ဘာကြောင့် ငါ့အတွက်ဝေစု မထားသလဲ၊ ငါ့အပြစ်ရှိရင် ပြောကြပါ။ အဲဒီအပြစ်အတွက် သင်တို့ကို ငါတောင်းပန်ပါမယ်လို့လဲပြောရော အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ညီက ထိုင်ရာမှထ နောင်တော်ကြီးကို ရှိခိုးပြီး-

ဆရာ-သူတပါးအတွက်မပါဝင်စေပဲ ကျွန်တော့် အတွက်သက်သက် ပြောဆိုနိုင်ခွင့်ရပါသလားလို့ မေးပါတယ်။ နောင်တော်ကြီးက ပြောဆိုနိုင်ပါတယ်လို့ ခွင့်ပြုတော့- အရှင်သူမြတ်တကယ်လို့ ကျွန်တော်ဟာ အရှင်ရဲ့ ဝေစုဖြစ်တဲ့ ကြာစွယ်ကိုခိုးယူခဲ့ရင် မြင်း နွား ငွေ ရွှေ နှစ် သက် ဖွယ် ကောင်း တဲ့ မယားချောတွေကို ဒီနေရာမှာပဲရရှိပြီး သားသမီး မယားတွေနဲ့ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေရသည့်ကိုယ် ဖြစ်ပါစေသားလို့ ကျိန်စာရွတ်လိုက်ပါသတဲ့။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

စာဖတ်သူတွေကတော့ ထင်မှာပဲ၊ ဒီလိုကျိန်စာ မျိုးတော့ ဒို့တောင် ကျိန်ချင်သေး၊ ကျိန်နိုင်သေးလို့၊ အမှန်က ဒီလိုကျိန်စာရွက်တာဟာ ချစ်နှစ်သက်ဖွယ် အရာဝတ္ထုတွေရှိလာရင် ရှိလာသလောက် အဲဒါတွေနဲ့ ခွဲရတဲ့အခါ သောကမီးတောက် ဒုက္ခရောက်မှာ ကေန်ပဲ လို့ သိထားကြသူများပီပီ ဝတ္ထုကာမတွေကို ကဲ့ရဲ့လိုလို ကျိန်စာရွက်တာပါ။

နောင်တော်ကြီးက ဒီလောက်ဝန်လေးတဲ့ ကျိန်စာကို သင်ဆိုတယ်နော်၊ သင်မစားတာ ငါယုံပါပြီ၊ သင့်နေရာ သင်ထိုင်ပါတဲ့၊ ကျန်တဲ့သူတွေကလဲ သင်ဒီလို မဆိုပါနဲ့ ဝန်လေးလိုက်တာလို့ပြောပြီး နားတွေပိတ် ထားကြပါသတဲ့။

နားပိတ်ကြတာ ကိလေသာအာရုံ ကာမဂုဏ် တွေကို ငြီးငွေ့စက်ဆုတ်ပြီး တောထွက်တရားအား ထုတ်နေကြသူများဖြစ်တော့ ကာမနှင့်စပ်တဲ့စကားကို

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကြားရုံမျှပင် မကြားချင် မကြားဝံ့လောက်အောင် ထိတ်
လန့်ကြောက်ရွံ့နေကြလို့ပါ။

ဆက်ပြီး ဒုတိယညီက-အရှင်သူမြတ်တကယ်
လို့ ကျွန်တော်ဟာ ဝေစုကြာစွယ်ကို ခိုးယူမိတယ်ဆို
ရင် ပန်းကို ပန်ဆင်ရသူ ကာသိကတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို
လိမ်းကျံရသူဖြစ်ပါစေသား၊ သားသမီးတွေများစွာ ဖြစ်
ထွန်းပါစေသား၊ ကာမဂုဏ်တွေပေါ်မှာ အလွန်မက်မက်
မောမော ထက်ထက်မြက်မြက် ငဲ့ကွက်တွယ်တာမှုကို
ကျွန်ုပ်ပြုရပါစေသားတဲ့။

ကျန်အားလုံးကလဲ ဒီလိုပဲ အသီးအသီး ကျိန်စာ
ရွက်ကြပါတယ် တဲ့။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

၂။ လိုရာပြည့်လို သစ္စာမှန်ဆို

အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်မှာ မိခင်ပါရိကာ ဖခင်ဒုက္ကလ မိခင်ဟောင်းဖြစ်တဲ့ ဗဟုသုန္ဒရီ နတ်သမီးတို့က နှုတ်မြွက်ပြောဆိုတဲ့ သစ္စာစကားဟာ သုဝဏ္ဏသာမ အဆိပ်ကင်းပျောက် ချမ်းသာရောက်စေ လိုတဲ့ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝစေရန် ဆိုကြခြင်းဖြစ်တဲ့အတွက် ကုဏ္ဍပူရဏဝစီ သစ္စာလိုမှတ်ပါ။

သုပ္ပါရကဇာတ်ကိုလည်း အကျဉ်းချုပ်ပြောပါ ဦးမယ်။

ကုရတိုင်း ကုရကစ္ဆကသင်္ဘောဆိပ်မှာ ဘုရား လောင်း သုပ္ပါရကသုခမိန်ဟာ သင်္ဘောကပ္ပတိန်အလုပ် နဲ့ အသက်မွေးလာလိုက်တာ ကြာတော့ပင်လယ်ရေ အနီးအငွေ့သင့်လို့ မျက်စိနှစ်ဘက်ကွယ်ပြီး သင်္ဘော ကပ္ပတိန်အလုပ်က အနားယူလိုက်ရပါတယ်။ တစ်ခါမှာ တော့ ကုန်သည်တွေက ငွတ်အတင်း တောင်းပန်လာလို့

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

သင်္ဘောဦးစီးလုပ်ပြီး ထွက်လာလိုက်တာ ခုနစ်ရက်လွန် တဲ့အခါ အခါမဟုတ်တိုက်ခတ်တဲ့လေမုန်တိုင်းကြီးမိလို့ သင်္ဘောဟာ လမ်းမှန်မသွားနိုင်ပဲ လေးလကြာ ပကတိ သမုဒ္ဒရာရေမျက်နှာပြင်မှာ ဝဲလည်ဝဲလည် ဖြစ်နေကြ ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့လမ်းရှာရင်း ခုရမာလီသမုဒ္ဒရာ၊ အဂ္ဂိမာ လီ သမုဒ္ဒရာ၊ ဒေဓိမာလီသမုဒ္ဒရာ၊ ကုသမာလီသမုဒ္ဒရာ၊ နဋ္ဌမာလီသမုဒ္ဒရာတွေကိုကျော်ဖြတ်ပြီး ကြောက်မက် ဖွယ်အကောင်းဆုံးဖြစ်တဲ့ ဗလဝါမုခသမုဒ္ဒရာအနီး ဆိုက် ရောက်သွားတော့ သုပ္ပါရကကပ္ပတိန်ကြီးက ဒီသမုဒ္ဒရာ ရောက်ရင် ပြန်လမ်းမရှိတော့ဘူး၊ ဒို့အတွက် သေလမ်း တစ်လမ်းပဲရှိတော့တယ်လို့လဲ ပြောလိုက်ရော၊ ကုန်သည် အားလုံးဟာ ပြင်းထန်စွာ ငိုကြွေးဟစ်အော်ကြတော့ တယ်။ ဒီအခါ ဘုရားအလောင်းတော်ဖြစ်တဲ့ ကပ္ပတိန် ကြီးက ငါသစ္စာဆိုပြီး ဒီလူတွေကို အသက်ချမ်းသာ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အောင် ကယ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ “ကျွန်ုပ်
 ဟာ ကိုယ်မှန်းသိမြင်ရ လိမ္မာသည့်အချိန်ကစပြီး သတ္တဝါ
 တစ်ယောက်ကိုမျှ မညှင်းဆဲဘူး၊ မြက်၊ ဝါးခြမ်းကအစ
 သူတစ်ပါးဥစ္စာကို မခိုးယူဘူး၊ လောဘမျက်စိနဲ့ သူတစ်ပါး
 သားမယားကို ကြည့်ရုံတောင် မကြည့်ဘူး၊ မုသားစကား
 မပြောဘူး၊ မြက်ဖျားမျှလောက် သေရည်ကိုပင် မသောက်
 ဘူးပါ။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ဤသင်္ဘော
 ဟာ ချမ်းသာစွာနေရပ်ဌာနသို့ ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်ပါ
 စေသတည်း လို့ သစ္စာပြုလိုက်ပါတယ်။ လေးလပတ်လုံး
 မရပ်မတည် လွင့်ချင်သလိုလွင့်နေတဲ့ သင်္ဘောဟာ
 တန်ခိုးရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပမာ ကုရကစ္ဆရာဘက် ပြန်လှည့်ကာ
 သစ္စာအာနုဘော်ကြောင့် တစ်ရက်တည်းဖြင့်ပင် ကုရ
 ကစ္ဆဆိပ်ကမ်းသို့ ပြန်လည်ဆိုက်ကပ်သွားပါသတဲ့။

“ဘူးငါးလုံး” ဆောင်လိုက်လို့ အောင်သွားတယ်
 နော်၊ မိမိတို့မှာရော အဲဒီလို “ဘူး” ကောင်းတွေရှိပါရဲ့

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

လား၊ အသက်သတ်တာ မရှောင်ဘူး၊ ခိုးတာမရှောင်ဘူး၊ ဆိုတဲ့ ဘူးစုတ်နဲ့တော့ အလုပ်မဖြစ်လောက်ဘူး၊ ဒီသုပ္ပါရက သုခမိန်ရဲ့ မှန်ကန်စွာဆိုတဲ့ ဝစီသစ္စာဟာလဲ မိမိတို့လူတွေချမ်းသာမှုကို လိုလားတဲ့အတွက် အလိုပြည့်ဝရန်ပြောဆိုတဲ့ ဣစ္ဆာပူရဏဝစီသစ္စာပါပဲ။

သစ္စာအစွမ်းကြောင့် သိဝိဇာတ်မှာ မျက်စိနှစ်ကွင်းအလင်းမရတဲ့ သိဝိမင်းကြီး မျက်စိနှစ်ကွင်း အလင်းရသွားတာ၊ မစ္ဆာဇာတ်မှာ ဘုရားလောင်းငါးရံမင်းရဲ့ သစ္စာကြောင့် မိုဃ်းကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းခဲ့တာ၊ ဝဋ္ဋကဇာတ်မှာ ဘုရားလောင်း ငုံးမင်းပေါက်စလေး အတောင်ဖြင့်လဲ မပျံနိုင်၊ ခြေဖြင့်လဲ မသွားနိုင်သေးတဲ့ အရွယ် တောမီးအကြီးအကျယ်လောင်တော့ မိဘနှစ်ပါးက ကိုယ်လွတ်ထွက်ပြေးသွားကြပါတယ်။ ဒီအခါလောကမှာ စင်ကြယ်သော သီလဂုဏ်၊ မှန်ကန်သော သစ္စာစကား၊ သနားကြင်နာခြင်း ကရုဏာတရားတို့

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဟာရှိကြတယ်။ ငါဟာ သစ္စာကိုပဲ အားကိုးပြုရတော့
မယ်လို့တွေးပြီး “ငါ့မှာ အတောင်တွေက ရှိပါရဲ့၊ မပျံနိုင်
သေးပါ။ ခြေများလဲ ရှိပါရဲ့၊ မသွားနိုင်သေးပါ။ မိဘနှစ်ပါး
လဲ ထွက်ပြေးကြပြီ။ အို-တောမီး ငါ့ကိုဖယ်ရှား အသင်
သွားပါလော့” လို့ဆိုလိုက်တဲ့အခါ အသက်မရှိတဲ့တောမီး
ဟာ သက်ရှိပမာ ငုံးမင်းကို ရှောင်ကွင်းပြီး ငြိမ်းသွားရ
တာတွေရှိပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၃။ သစ္စာပါရမီ ဆိုတာ

(မှသားပြောခြင်း ရှောင်ခြင်းအမှန်)

သူတပါး ယုံကြည်စေရန်လည်းမဟုတ်၊ တစ်စုံတစ်ရာ မိမိအလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝစေရန်လဲ မဟုတ်ဘဲ မှသားစကားပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်သာ အမှန်အတိုင်း ပြောဆိုခြင်းပါ။ ဝိခုရဇာတ်၊ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၊ ဘူရိဒတ်ဇာတ် စသည်များမှာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။

ပါရမီ(၁၀)ပါးမှာပါတဲ့ သစ္စာပါရမီဆိုတာ မှသားစကားပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ပြောကြားတဲ့ ဒီမှသာ ဝိရမဏ ဝစီသစ္စာပါဘဲ။

ရှေးရှေး ဘုရားအလောင်း သူတော်ကောင်းတွေဟာ ဒီသစ္စာကို အမြဲလက်သုံးပြုကြပါတယ်။ ဘဝဆက်တိုင်း အမှန်ကိုပြောဆိုခြင်းဖြင့် သစ္စာပါရမီကို ဖြည့်ကြပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ စကားပြောခွင့်ကြုံတဲ့

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

အခါ ပြောလိုက်ရင် မုသားစကားကိုပဲ ပြောရတော့မှာ ဖြစ်ရင် လုံးဝစကားမပြောတော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်ပဲ နေလိုက်ပါတယ်။ ဒါလည်း မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဝိရတိသစ္စာပါဘဲ။ ဒီဝိရတိသစ္စာကိုလည်း ဝစီသစ္စာထဲ မှာ ထည့်သွင်းရေတွက်လို့ ရပါတယ်တဲ့။

(ကိုယ့်ထံ ပိုက်ဆံချေးငှားလာပြီ၊ မချေးငှားချင်၊ မုသားလဲ လွတ်ချင်၊ ဆိတ်ဆိတ်လဲ နေမရ၊ ပြောရတော့မယ်ဆိုရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ၊ “ဒို့မှာ ချေးငှားဖို့ အပိုပိုက်ဆံ မရှိပါဘူး” လို့သာ ပြောလိုက်ပေါ့။)

သစ္စာပြုကြတဲ့အခါ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ် စသည် မှာ ကုသိုလ်တရားကို အခြေခံထားပြုလို့ လိုအပ်တဲ့ အကျိုး ပြည့်စုံတာထားပါတော့၊ ငုံးမင်းရဲသစ္စာစကားမှာ ကုသိုလ်အထူးမပါ၊ အတောင်ရှိပါတယ်၊ မပျံနိုင်၊ ခြေရှိပါတယ်၊ မသွားနိုင်၊ မိဘတို့လဲ ထွက်ပြေးကြပါပြီ၊ ဒီစကားမျှသာပါရှိရာ ကုသိုလ်ရေးမဟုတ်တဲ့ အကြောင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အရာကို အခြေခံသစ္စာပြုခြင်းဟာ ဘာကြောင့် လိုအပ်တဲ့ အကျိုးကို ပြည့်စုံစေနိုင်ရတာလဲလို့ စဉ်းစား မယ်ဆိုရင် စဉ်းစားနိုင်ပါတယ်။

အထက်က ပြောခဲ့သလိုပါပဲ။ သစ္စာရဲ့သဘော မှာ အခြေခံအကြောင်းအရာက ကုသိုလ်ဟုတ်သည် ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မှန်ကန်ခြင်းသာ အရင်းခံ ပါ။ ကုသိုလ်ရေးနဲ့စပ်တဲ့ စကားပင်ဖြစ်စေ၊ မမှန်မကန် ပြောရင် ဝစီသစ္စာလဲ မမြောက်၊ တစ်စုံတစ်ရာ အကျိုး တန်ခိုးလဲ မရှိနိုင်ပါ။ မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုခြင်းသစ္စာတရား ဖြင့်သာ လိုအပ်တဲ့အကျိုး အပြည့်ဝတိုး တန်ခိုးရှိနိုင် ပါတယ်။

ငုံးမင်းဆိုတဲ့စကားဟာ မှန်ကန်တဲ့အချက်ဖြစ် လို့ ဝစီသစ္စာမြောက်ပြီး လိုအပ်တဲ့အကျိုးကို ပြီးစေနိုင် ရတာပါ။ ငုံးမင်းရဲ့သစ္စာစကားပါအကြောင်းအရာဟာ ကုသိုလ်ရေးမဟုတ်စေကာမူ အကုသိုလ်ရေးလဲ မဟုတ်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ပါ။ အကုသိုလ်ရေးနဲ့ပင် စပ်၍ဆိုဦးတော့၊ မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုပါက ဝစီသစ္စာထမြောက် လိုအပ်သောအကျိုး ပြီးမြောက်နိုင်တာ ကေနပါ။ အထက်ကပြောခဲ့တဲ့ ကဏ္ဍဒီပါယနဇာတ်ဟာ အထင်ရှား ဆုံးပါ။

ဒါဆိုရင် မိမိတို့တတွေ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ တစ်စုံတရာမှန်ကန်စွာပြောဆို လျှင် ဝစီသစ္စာထမြောက်၍ လိုအပ်သောဆန္ဒပြည့်ဝ နိုင်ပါ့မလားမေးခဲ့ရင် ပြောခဲ့တဲ့သစ္စာသုံးပါးထဲမှာ မုသား စကားမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ မည်သည့်အရာမဆို မှန်ကန် ရာကိုသာပြောဆိုခြင်း ဆိုတဲ့ မုသာဝိရမဏသစ္စာဟာ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ နှုတ်ပါးစပ်မှာ အမြဲမပြတ် တည်ရှိ နေပါတယ်။ သစ္စာပြုကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ နှုတ် ခံတွင်းဟာ မုသာဝိရမဏသစ္စာတရား အမြဲမပြတ် ဖြစ်တည်ထွန်းလင်းရာ သစ္စာတရားထွန်းကားရာ သစ္စာ နယ်ပယ်ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

သစ္စာထွန်းကားရာ သစ္စာနယ်ပယ်ကြီးဟာ အင်မတန် မွန်မြတ်သန့်စင် ဖြူစင်လှတဲ့အတွက် အဲဒီ နယ်ပယ်က စီးဆင်းလာတဲ့သစ္စာတရားများဟာလဲ အလိုရှိအပ် ကောင်းမြတ်တဲ့အကျိုးကို မုချပြည့်ဝစေနိုင် ပါတယ်။ သစ္စာတရား ထွန်းကားတောက်ပရာ သူတော် စင်တို့ခေတ်မှာ သစ္စာတရားဟာ အလိုရှိရာကောင်းကျိုး ချမ်းသာကိုပေးနိုင်သလို မကောင်းမှု မုသာဝါဒလိမ်ညာ စကားများဟာလဲ မလိုလားအပ်တဲ့ အပြစ်ဘေးဒဏ်ကို ကော်အမြန်ပင် ပေးနိုင်ပါတယ်။ အများသိနေတဲ့ စေတီယဇာတ်မှာ အကြီးကိုအငယ် အငယ်ကိုအကြီး လို့ အမိုက်ခံမှသာစကား ပြောလိုက်တာကြောင့် စေတီ ယမင်း ချက်ခြင်းမြေမျိုခံသွားရတယ် မဟုတ်လား။

“မှသာမပါ လင်္ကာမချော” မှသာပေါများနေ တဲ့အခါ ကာလဆိုရင်တော့ သစ္စာပျက်နယ်ပယ်ဆိုးကြီး ကလာတဲ့ သစ္စာတရားဟာ သစ္စာကုသိုလ်တရားလဲ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ထင်ထင်ရှားရှားမပေးနိုင်တော့၊ မုသာဝါဒ အလိမ်အညာ အကုသိုလ်တရားဟာလဲ မကောင်းဆိုးဝါးအကျိုးများကို ထင်ထင်ရှားရှား မပေးနိုင် တော့ပါ။ မုသားပြောတိုင်းသာ မြေမျိုနေရရင် မြေကြီး လဲ အားမှာမဟုတ်တော့၊ မြေညီညီတောင် တည်ပါ တော့ မလားမသိ။

“ကတိသစ္စာ၊ တည်သောခါဝယ်၊ သြဇာလေး နက်၊ ပေါ်ဆီတက်၍၊ နွယ်မြက်သစ်ပင်၊ ဆေးဖက်ဝင်၏” လို့ လောကမှာပြောကြတဲ့စကားရှိပါတယ်။ သက်ရှိ သတ္တဝါတွေ အထူးအားဖြင့် လူသားတွေ ကတိသစ္စာ တည်ကြတဲ့အခါ လောကမှာ သက်မဲ့မြေကမ္ဘာကြီးက အနံ့အရသာ သြဇာပြည့်ဝတဲ့ မြေဆီမြေလွှာကြီးဖြစ် လာပြီး စိုက်ပျိုးသမှု သစ်ပင်များဟာလဲ သြဇာအဆီ ဓာတ်များစိမ့်ဝင်ပြီး သက်ရှိတွေကို ကောင်းကျိုးပြုနေ ပါသတဲ့။ ကံ၊စိတ်၊ဥတု စသည် ဖောက်ပြန်လို့ ရောဂါ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာလဲ သီးခြားဆေးဝါးဆိုတာ မလိုတော့ပါ။ နွယ်မျိုးသစ်ပင် မြက်မျိုးသစ်ပင် ဆိုတဲ့ လောကအပင်တွေထဲက ဘယ်အပင်က ဘယ်အရွက် အပွင့် အသီး အခေါက် အမြစ် ခူးစားစား၊ ဆေးဝါးဖြစ်နေ ဆေးဖက်ဝင်နေပါသတဲ့။

အဲဒီကာလဟာ သက်ရှိတွေ လူသားတွေ ဓမ္မကျင့်သုံးကြလို့ အသိဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုး အာဟာရတိုးပြီး ဘက်စုံတိုးတက် ချမ်းသာနေတဲ့ ကာလကြီးနေမှာပေါ့။ အပြန်အားဖြင့် - သက်ရှိသတ္တဝါတွေ၊ အထူးအားဖြင့် လူသားတွေ ကတိသစ္စာပျက်၊ မုသာဝါဒတွေဖက်ပြီး မုသားထွန်းကားလာတဲ့အခါဆိုရင် မြေဆီမြေလွှာတွေ တစ်စတစ်စ ခမ်းခြောက်၊ ဒီနည်းပညာ ဟိုဓာတ်မြေ သြဇာအမျိုးမျိုးနဲ့ ကျွေးမွေးပြုပြင်လဲ မရတော့၊ ရောဂါတွေကလဲ တစ်စတစ်စများလာလိုက်တာ ရေလိုတောင် မနိုင်တော့၊ ရောဂါက ရှေ့ကပြေး၊ ဆေးဝါးက နောက်က

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

လိုက်၊ ပြေးတမ်းလိုက်တမ်း ကစားနေကြသလား ထင်ရ၊
ရောဂါနဲ့ ဆေးဝါးကလဲ ဝေးလိုက်တာ မိုင်ပေါင်းကုဋေ၊
ဖော်စပ်ထားတဲ့ဆေးဝါးတွေမှာလဲ ဒီဆေးက တစ်လုံး
သုံးသိန်းတန်ပါတယ်၊ လေးသိန်းတန်ပါတယ်၊ စသည်
ဈေးကြီးကြီးပေးဝယ်ကုသသော်လဲ ဆေးကမထက် တော့၊
ဆေးမဟုတ်တဲ့အရာက ဆေးဖက်ဝင်ဖို့ နေနေ သာသာ
ဓာတုဗေဒနည်းအရပ်ရပ်နဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတဲ့
ဆေးကတောင် ရောဂါပျောက်အောင် မစွမ်းဆောင်တော့၊
ဒါမျှမက ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဆိုတာတွေကပါ ကြောက်
စရာအဖြစ် ခြိမ်းချောက်လို့လာနေတယ်။ ဆင်ခြင်မိကြ
ပါစေကုန်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တရားကြေးမုံ မှန်

ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရန် နီးကပ်လာပြီဖြစ်သော ဘုရားရှင် နာတိကရွာအုတ်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် အရှင်အာနန္ဒာက “မြတ်စွာဘုရား နာတိကရွာမှာ သာဠ ရဟန်းကွယ်လွန်သွားပါတယ်။ သူ့ရဲ့လှားရာဂတိ သူ့ရဲ့ တမလွန်ဘဝဟာ အဘယ်ပါလဲဗုဒ္ဓဘုရား၊ နန္ဒာရဟန်းမ သုဒတ္တဥပါသကာ-သုဇာတာဥပါသကာတို့လဲ ကွယ်လွန် သွားကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ရရှိသွားကြတဲ့ ဓမ္မအဆင့် အတန်းနဲ့ ရောက်ရှိသွားကြတဲ့ ဘဝအဆင့်အတန်းကို သိလိုပါတယ်ဗုဒ္ဓဘုရား” လို့မေးလျှောက်ပါတယ်။ အခြားဥပါ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

သကာများစွာတို့ ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ဓမ္မနှင့်ဘဝ အဆင့်ကို သိလိုကြောင်းလဲ ဆက်လျှောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီအခါ ဗရားရှင်က သာဠရဟန်းဟာ ယခုဘဝ မှာပဲ ကိလေသာအမှောင်မှိုက်က လွတ်မြောက်လို့ ရဟန္တာ အလင်းဝင်သွားပြီ၊ နန္ဒာရဟန်းမက အနာဂါမ် အလင်းပွင့်လို့ မြဟ္မာ့ပြည်နင်းနိုင်ခဲ့ပြီ၊ သုဒတ္တဥပါ သကာက သကာဒါဂါမ်ပန်း ဆင်မြန်းနိုင်ခဲ့လို့ လှူပြည်ဘဝ တစ်ကြိမ်သာ လာတော့လိမ့်မည်၊ သုဇာတာဥပါသိကာမ ကတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-ဝိစိကိစ္ဆာ- သီလဗ္ဗတပရာမာသ သံယောဇဉ်-နှောင်ကြိုးသုံးရပ်ပယ်ဖြတ်နိုင်လို့ အပါယ် ၄-ရပ်ကလွတ်ကာ သောတာပန်အရိယာဖြစ်သွားပြီ- စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့်အဖြေပေးပါတယ်။

ဆက်ပြီးမိန့်တာက “အာနန္ဒာ ဒီကွယ်လွန်သွား သူတွေရဲ့လားရာဂတိနဲ့ တမလွန်ဘဝအကြောင်းအရာ ကိုပြောကြားတာဟာ တရားနဲ့ပြည့်စုံသူတိုင်း ကိုယ်တိုင်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ပင် ပြုလုပ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ ဘုရားကိုယ်တိုင်ပင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေရလောက်အောင် ခက်ခဲတဲ့ အထူး အဆန်း ကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ လူသေတိုင်း လူသေတိုင်းသာ ငါဘုရားထံလာမေး အဖြေပေးနေရရင် ငါဘုရားရှင်အား ပင်ပန်းစေရုံသာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ သင်တို့ကိုယ် တိုင်ပင် ကိုယ်ရဲ့ဓမ္မအဆင့် ဘဝအဆင့်ကို သိနိုင်ကြောင်း တရားမှန် ၄-ချပ် ငါဘုရားပေးအပ်လိုက်မယ်၊ တရားမှန် ကြည့် ဘဝဓမ္မ အမှန်သိကြ” လို့ မိန့်ပါတယ်။

မှန်လေးချပ်မှာ—

- ၁။ ဗုဒ္ဓရတနာအပေါ်မှာ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်း။
- ၂။ ဓမ္မရတနာအပေါ်မှာ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်း။
- ၃။ သံဃာရတနာအပေါ်မှာ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင် ကြည်ညိုခြင်း။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

၄။ မကျိုးမပေါက် မပျောက်မကျားသော အရိယာ
တို့မြတ်နိုးသည့် ငါးပါးသီလနဲ့ ပြည့်စုံခြင်းတို့ပါပဲ။
လူတိုင်းသိနေပြီးသားပါ။ သို့သော် လူတိုင်းမှာ
တည်ရှိနေပြီးသား ပြည့်စုံနေပြီးသားတော့ ဟုတ်ချင်မှ
ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။

နည်းနည်းစစ်ကြည့်ပါဦးစို့ --

တစ်ခါက ဆရာတော်တစ်ပါး ကလေးမြို့မှာ
တရားဟောရင်း ပရိသတ်ကြီးကို ရတနာသုံးပါးအပေါ်မှာ
သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားခိုင်/မခိုင်၊ ရတနာသုံးပါး
ကို အသက်စွန့်ပြီး ကြည်ညိုနိုင်/မကြည်ညိုနိုင်မေးပါ
တယ်။ ပရိသတ်ကြီးက သဒ္ဓါတရားခိုင်ပါကြောင်း
အသက်စွန့်ပြီး ကြည်ညိုပါကြောင်း ဖြေပါတယ်။ “ကဲ-
-ဒါဆိုရင်(ဒကာပေါက်ရေ) မင်းရယ်၊ ငါရယ်၊ မင်း
အမျိုးသမီးရယ်၊ ကလေးမြို့မှာကိုးကွယ်ဖို့ မန္တလေး
သွားပြီး ကျောက်ဆင်းတုရပ်ပွားတော်ကြီး ပူဇော်တယ်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဆိုပါစို့။ အပြန်မှာ ကလေးကို လေယာဉ်နဲ့ ကျောက် ဆင်းတုကြီးပင့်အလာ လမ်းမှာ လေယာဉ်တာဝန်ရှိသူ တွေက ပြောပြီဟေ့၊ လေယာဉ်မှာ အလေးချိန်များနေ လို့ တစ်ခုခုကို အောက်ပစ်ချရပါလိမ့်မယ်၊ ခရီးသည် တွေ ဆန္ဒပြုကြပါတဲ့။ မင်းဆန္ဒပြုစမ်း၊ ဘယ်သူ့ကိုပစ် ချရမလဲ” လို့ မှန်ပါ-ကျောက်ဆင်းတုကြီးကို ပစ်ချလိုက် ပါ့မယ်ဗရား။

“ဟေ-မင်းတို့ပဲပြောတော့ ဘုရားကိုအသက် စွန့်ကြည်ညိုနိုင်ပါတယ်ဆိုကွ” “မှန်ပါ-ကျောက်ဆင်းတု က နောက်ထပ်ပြန်ပူဇော်လို့ ရပါတယ်ဗရား” တဲ့။(သက် တော်ထင်ရှား ဗရားရှင်အထိ စိတ်ကရောက်ဟန်မတူ ကျောက်တုံးကျောက်သား ဗရားလောက်သာ သူစိတ် ရောက်နေဟန် တူပါရဲ့)။ ကဲ--ထားပါတော့ကွာ၊ ကျောက်ဆင်းတုကြီး ပစ်ချလိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်အသွား မကြာဘူး၊ တာဝန်ရှိသူတွေက ပြောပြန်ပြီ၊ လေးနေ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ပါသေးတယ်၊ နောက်ထပ် တစ်ခုခုပစ်ချရပါလိမ့်မယ်၊ ဆန္ဒပြုကြပါတဲ့။ “ကဲ--(ဒကာပေါက်ရေ) မင်းဆန္ဒပြုစမ်းပါဦးကွာ” ဆိုတော့ “မှန်ပါ၊ အရှင်ဗရားကိုပဲ ပစ်ချရပါလိမ့်မယ်ဗရား” တဲ့။ “ဟေ-မင်း လုပ်ရက်တယ်ကွာ၊ ငါ့ပစ်ချရမယ်လို့ မင်းတို့ပဲ သံဃာကိုအသက်နဲ့လဲပြီး ကြည်ညိုပါတယ်ဆို” “မှန်ပါ- ကြည်ညိုတော့ ကြည်ညိုပါတယ်ဗရား၊ အရှင်ဗရားတို့က နောက်ကြောင်းရှင်းတယ်၊ သံယောဇဉ်ကင်းတယ်၊ တပည့်တော်တို့က ဇနီးမယား သမီးသား စီးပွားတွေနဲ့ဆိုတော့ နောက်ကြောင်းမရှင်း သံယောဇဉ် ကြီးတွေကတင်းနေတယ်ဗရား” တဲ့ ကဲ အဲဒါသာကြည့်ကြပေတော့။ ဘုရား တရား စွန့်မလား? မယားသား စွန့်မလား? မေးရင် ဘုရားတရား စွန့်မယ်သူက ခပ်များများ ထင်ပါရဲ့။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အကာစွန့်မှ အနှစ်ရ

စာမှာပြောတာက-

- ၁။ ခြေလက်အင်္ဂါ၊ ဘေးတွေ့လာ၊ စွန့်ပါစီးပွားတွေ။
- ၂။ အသက်ဘေးကြံ့၊ အင်္ဂါကုန်၊ မတုန်မလှုပ်
စွန့်လွတ်လေ။
- ၃။ အသက်ကြီးငယ်၊ မရွေးချယ်ပဲ၊ သိဖွယ်ညဏ်ကြီး၊
လူကြီးဖြစ်ငြား၊ လူ့တရား၊ အားထားစောင့်လိုချေ။
- ၄။ မြတ်နိုးဥစ္စာ၊ အင်္ဂါအသက်၊ မငဲ့ကွက်၊
စွန့်ရက်နိုင်ရမလေ။
- ၅။ အကာစွန့်မှ၊ အနှစ်ရ၊ အေးမြငြိမ်းချမ်းဝေ တဲ့ ။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

လောက အကာနဲ့အနှစ်တွဲပြီး ဖြစ်တည်နေတဲ့ အရာတွေမှာ အတွင်းပိုင်းကအနှစ်ကို လိုချင်ရင် အပေါ်က အကာကို ခွာရစွန့်ရပါတယ်။ အကာအလွှာတွေကို တစ်လွှာချင်း တစ်လွှာချင်း ခွါချလိုက်ခါမှ အထဲက အနှစ်ကို မြင်ရတွေ့ရပါတယ်။ ကြက်ဥ စတာတွေမှာ အနှစ်ကို အမတေလို ခေါ်ကြသလိုပါပဲ။ ဘဝခန္ဓာ သံသရာခရီးသွား မိမိတို့မှာလဲ ရထားတာတွေကိုကြည့် လိုက်ရင် အကာနဲ့အနှစ်တွဲပြီးဖြစ် တည်နေတာကိုတွေ့ ရပါလိမ့်မယ်။

အပေါ်ဆုံး ပထမအကာက ဓနအကာ၊ ဓန အလွှာပါ။ သက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာအားလုံးဟာ အနှစ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိထားဘို့ပါ။ စီးပွားအတွက် တရားမဖျက်မိကြပါစေနဲ့။ ဒုတိယအကာ ဒုတိယအလွှာ က ကိုယ့်ရဲ့ ခြေလက်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းတွေပါပဲ။ ခြေ လက်အင်္ဂါကို အနှစ်ထင်ပြီး ခြေလက်အင်္ဂါအတွက်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မိုက်တွင်းမနက်မိစေဖို့လိုပါတယ်။ တတိယအကာ တတိယအလွှာက မိမိတို့ရဲ့အမြတ်နိုးဆုံးဖြစ်တဲ့ ရုပ်နာမ် တွဲဖက်အသက်ပါပဲ။ အသက်ဟာ အနှစ်မဟုတ်ဘူးနော်။ အတော်များများဟာ အသက်ကို အနှစ်လို ထင်မြင်ယူဆ ပြီး အသက်ထိရင် ဘာမဆို စွန့်ရစွန့်ရ လုပ်ကုန်ကြပါတယ်။ အကာ-အလွှာ သုံးထပ်ရဲ့ အောက်ဆုံးမှာက တော့ သူတော်ကောင်းကြီးတွေ မြတ်နိုးနှစ်သက်စုံမက် ကြတဲ့ ဓမ္မဆိုတဲ့ အမတေအနှစ်ပါပဲ။ ပကတိမျက်စိနဲ့ အပေါ်ယံကြည့်ရင်တော့ မြင်ရဖို့ခက်ပေမယ့် ဓမ္မဟာ ဘယ်တော့မှမသေရကြောင်း အမတေအနှစ် အစစ်ပါပဲ။

သို့သော် အများစုကတော့ ဓမ္မဆိုတာအပို အလုပ်လို့ မြင်နေကြဟန်တူပါရဲ့။ ပစ္စည်းပိုမှလှူမယ်၊ အချိန်ပိုမှဓမ္မကိုကျင့်မယ်၊ လူအိုလူပိုဖြစ်ခါမှ တရားဖက် မယ်၊ ဒီသဘောထားတွေ များကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ အမတေအနှစ်နဲ့ဝေးပြီး သေပြီးရင်းသေနေကြတာပေါ့။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဒီတော့ တရားအသိအနှစ်ပြည့်တဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့တရားအရိပ်
မှာ ခိုလှုံခွင့်ရတုန်း အကာကိုအကာ အနှစ်ကိုအနှစ်
မှန်းသိပြီး အကာကိုခွာ အနှစ်ကိုပါအောင် သယ်နိုင်
ကြပါစေ၊ တကယ်တော့လဲ အကာစွန့်မှ အနှစ်ရပြီး
ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာဘဝ အေးမြငြိမ်းချမ်းကြရ
မှာပါ။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်

မိမိတို့အားထားမှီခိုနေသော သဗ္ဗညုတ မြတ် ဗုဒ္ဓဟာ သိစရာမှန်သမျှ တစ်စမကျန်ကိုယ်ပိုင် ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်သိမြင်သည့် ဘုရားရှင်အစစ်ဖြစ်ပါတယ်။ အခြား ဘုရားတွေနဲ့ ဘုရား ဘုရား စကားချင်းတူပေမယ့် ဗုဒ္ဓ အဖြစ် ဂုဏ်အနှစ်မှာတော့ လုံးဝမတူပါ။ ဗုဒ္ဓလက်ထက် က ပုရာဏကဿပ စတဲ့ ဆရာကြီးခြောက်ယောက်လို ပြေးရင်းလွှားရင်း အများက ဆိုင်းဘုတ်ချိပ်လိုက်လို ဘုရားဖြစ်လာသူမဟုတ်ပါ။ ရှိပါတယ်၊ လောက တစ်ချို့

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

တစ်ချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ ကိုယ့်မှာဂုဏ်အနှစ်က တကယ် မရှိလေတော့ သူများကလာချိပ်မယ် ဆိုင်းဘုတ်ကိုပဲ တမျှော်မျှော် ရှိနေတတ်ကြတယ်လေ။

မိမိတို့ဗုဒ္ဓရဲ့ ဗုဒ္ဓဘွဲ့တော်ဟာ သူများကပေးတဲ့ ဘွဲ့မဟုတ်၊ ကိုယ်တိုင် လေးအသင်္ချီ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလရှည်ကြာ ဇွဲရှိရှိနဲ့ အသက်သွေးချွေး မရေမတွက် နိုင်အောင် ပေးဆပ်ပြီးမှ ရယူခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်အလုပ်က ပေးတဲ့ ကိုယ်တိုင်ပေးဘွဲ့တံဆိပ်ပါ။ တစ်လောက လုံးကလဲ ဒီဘွဲ့တံဆိပ်တော်နဲ့ ထိုက်တန်လိုက်တာ ထိုက်တန်လိုက်တာလို့ နှစ်သက်အားရ ဝမ်းပန်းတသာ လက်ခံကြပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဂုဏ်တော်အနန္တ မြတ်ဗုဒ္ဓ

ဘုရားရှင်ရဲ့ဂုဏ်တော်များဟာ အရေအတွက် အပိုင်းအခြားမရှိအောင် များပြားလှပါတယ်။ လူ နတ် မြဟ္မာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ဆောင်မှတ်လွယ် ရုံသာ ဂုဏ်တော်(၉)ပါး (တနည်း-အနတ္တရောတစ်ဂုဏ်၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ တစ်ဂုဏ်ခွဲရင် ဆယ်ပါး)ကို ကျမ်းဂန် တွေမှာ ထုတ်ပြထားတာပါ။ ဂုဏ်တော်အားလုံး အကျဉ်း ချုံးလိုက်ရင်-

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

၁။ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ = ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ရဲ့ အစီးအပွား ပြည့်စုံထားမှုကို ဖော်ပြတဲ့ဂုဏ်၊

၃။ ပရဟိတပဋိပတ္တိ = ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ရဲ့ အစီးအပွားချမ်းသာများအောင် ကျင့်ဆောင်ခြင်းကို ဖော်ပြတဲ့ ဂုဏ်လို့ ၂-မျိုးပဲ ရှိပါတယ်။
အဲဒီ ၂-မျိုးထဲမှာ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိဂုဏ်ဟာလဲ

၁။ ပဟာနသမ္ပဒါ = မကောင်းဆိုးဝါး သံ ကိလေသ တရားတွေကို ပယ်ရှားထားခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံပုံကို ဖော်ပြ တဲ့ဂုဏ်၊

၂။ ဉာဏသမ္ပဒါ = ဉာဏ်တော်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံပုံ ကိုဖော်ပြတဲ့ဂုဏ် လို့ နှစ်မျိုးထပ်ကွဲသလို ပရဟိတပဋိပတ္တိဂုဏ်ကလဲ

၁။ ပယောဂသမ္ပဒါ = လာဘ်ပူဇော်မှု အရိအသေ ပြုမှုစတာတွေကို စိတ်ထဲမှာ လုံးဝမဝင်ကွက်ပဲ ဝေနေယျ သတ္တဝါတွေအားလုံး ဆင်းရဲဒုက္ခမှထွက်မြောက်ကြောင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တရားကို ဟောကြားခြင်းဆိုတဲ့ ဝီရိယတော်ရဲ့ စင်ကြယ်
ပြည့်စုံမှု၊

၄။ အာသယသမ္ပဒါ= မိမိရဲ့ ဆန်ကျင်ဘက် သတ္တဝါ
တွေအပေါ်၌သော်မှ အမြဲစီးပွားချမ်းသာကို လိုလားခြင်း
သတ္တဝါတွေရဲ့ ဉာဏ်ပညာရင့်ကျက်ချိန်ကို စိတ်ရှည်
ရှည် စောင့်ဆိုင်းခြင်းစတဲ့ အများအကျိုးစီးပွားကို ဖြည့်
ကျင့်တဲ့အလိုတော်၏ စင်ကြယ်ပြည့်စုံမှုလို့ ၂-မျိုးရှိပြန်
ပါတယ်။

ပြောကြစို့ဆိုရင် ပစ္စည်းလေးပါးခံယူခြင်း၊ အရိ
အသေပြုမှုကို ခံယူခြင်း စတာတွေဟာ ကိုယ်ကျိုးကိုယ်
စီးပွားအတွက် လုံးဝမဟုတ်၊ ဝေနေယျတို့ရဲ့ ဒုက္ခလွတ်
မြောက် ချမ်းသာရောက်အောင် ကျင့်ဆောင်ပေးနေခြင်း
သာဖြစ်ပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တရားမှန်

ဗုဒ္ဓအစစ်ရဲ့ ရင်ထဲကဖြစ်လာတဲ့ ဓမ္မတရား အနှစ်ဟာလဲ တရားအစစ်အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓ ထုတ်ဖော်ခဲ့တဲ့ ဓမ္မရဲ့ဂုဏ်ရည်တွေဟာ အနန္တပါ။ အများသိနေတဲ့ တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးဆိုတာက လိုရင်း အကျဉ်းချုပ်ကလေးပါ။ ဗုဒ္ဓက တရားတော်ကို ဟောဖော် ညွှန်ပြတယ်ဆိုရာမှာလဲ -

- ၁။ သူများထံသင်တန်းတက်ပြီး ဟောပြောရေးသား ပြသခြင်း။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၂။ သူများက ဘေးကနေရေးပေးတာကို ဟောရေး ပြခြင်း။

၃။ အတွေးအကြံနဲ့ ရမ်းမှန်းဖြီးဖျန်းပြီး ဟောရေး ပြခြင်း။

၄။ သူများဟောရေးပြထားတဲ့ မှတ်စုကြီးရလိုက်လို့ ဟောရေးပြခြင်းစတဲ့ လောက “နောက်လိုက်လူ” တို့ရဲ့ ဟောရေးပြခြင်းမျိုးနှင့် ဟောပြောရေးသားပြသ ခဲ့တာမဟုတ်၊ ဘယ်နတ်ဗြဟ္မာ ဘယ်သတ္တဝါထံက မှတ်စုမျှ အကူအညီမရဘဲ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်မှန်နဲ့ ကိုယ် တိုင်စထွင်သိမြင်ပြီး ဟောခဲ့တဲ့ သယံဇာတ (ကိုယ်တိုင်သိ ရင်တွင်းဖြစ်) တရားတွေပါ။

ဟောပြောရေးသားပြသတဲ့တရားတွေ ဗုဒ္ဓ ရဲ့တရား၊ ဗုဒ္ဓရဲ့ဝိနည်း၊ ဗုဒ္ဓရဲ့အဆုံးအမ၊ စစ်/မစစ် ဟုတ်/မဟုတ် စစ်ထုတ်နည်းကိုလဲ ညွှန်ပြထားခဲ့ပါ သေးတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

ဘုရားရှင် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော
ပြဿဒ်ဆောင်ပေါက်တဲ့ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေစဉ်
မိထွေးတော်ဖြစ်တဲ့ မဟာပဇာပတိဂေါတမီ ထေရီမကြီး
ဘုရားရှင်ထံချဉ်းကပ်၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုးရှိခိုး၊ သင့်လျော်
ရာအရပ်မှာရပ်လျှက် ဘုရားအားတောင်းပန်လျှောက်
ထားခဲ့ဘူးတာက “အရှင်ဘုရားတောင်းပန်ပါတယ်၊
တပည့်တော်အား တရားတိုတိုကျဉ်းကျဉ်းလေး ဟော
ပေးတော်မူပါ။ ဘုရားရှင်ရဲ့တရားနာပြီးရင် တပည့်တော်
ဟာ -

- ၁။ ပကတိအဖော်၊ ကိလေသာအဖော် ဘယ်အဖော်
မှမခေါ်ဘဲ တစ်ပါးတည်း
- ၂။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်ချဉ်းကပ်ပြီး
- ၃။ အစစအရာရာ မမေ့မလျော့မပေါ့မဆ
- ၄။ ကိလေသာဆိုးတွေ ကျွမ်းပြန်ကျသွားနိုင်လောက်
တဲ့ လုံ့လဝီရိယနဲ့

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

- ၅။ ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ပဲ နိဗ္ဗာန်အမြိုက်
ဓာတ်ဆီစိတ်ကိုစေလွှတ်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်
နေလိုပါတယ်ဗရား-တဲ့။
ဒီတော့ဘုရားရှင်က ဤတရားတို့ဟာ
- ၁။ တပ်မက်မှုရာဂကင်းရန်မဖြစ်၊ တပ်မက်မှုရာဂ
ဆိုး တိုးပွားရန်သာဖြစ်တယ်။
- ၂။ ဝဋ်ဆင်းရဲနဲ့ ကင်းရှင်းရန်မဖြစ်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှာ
တွယ်ကပ်ယှဉ်စပ်ရန်သာဖြစ်တယ်။
- ၃။ ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရန်မဖြစ်၊ ဝဋ်
ဆင်းရဲဆိုး ပွားတိုးရန်သာဖြစ်တယ်။
- ၄။ အလိုနည်းရန်မဖြစ်၊ အလိုကြီးရန်သာဖြစ်တယ်။
- ၅။ ရောင့်ရဲလွယ်ရန်မဖြစ်၊ မရောင့်ရဲ မတင်းတိမ်မှု
တွေ တိုးပွားရန်သာဖြစ်တယ်။
- ၆။ ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းရန်မဖြစ်၊ အဖော်အပေါင်း
နှင့်နေရန်သာ ဖြစ်တယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

၇။ ကြိုးစားအားထုတ်ရန်ဖြစ်မလာ၊ ပျင်းရိရန်သာ
ဖြစ်တယ်။

၈။ မိမိကိုယ်ကို သူတစ်ပါးတို့ မွေးမြူလွယ်ရန်
မဖြစ်၊ မွေးမြူလိုခက်ခဲရန်သာဖြစ်တယ်-လို့ သိ
ရရင် အဲဒီတရားတွေဟာ မုချစင်စစ် တရားမဟုတ်၊
ဝိနည်းမဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမ မဟုတ်ဘူးလို့
သာ ကောက်မှတ်လိုက်တော့၊ ဒီလိုမဟုတ်ပဲ အဲဒီတရား
ကို ဟောတာ နာရ ရေးတာ ဖတ်ရတဲ့အခါ-

၁။ စိတ်အစဉ်မှာ ကိလေသာရာဂတွေ နောက်ဆုတ်
ပြီး တပ်မက်မှုတွေကင်း၊ စွန့်လွှတ်စိတ်ဓာတ်
တွေ မြင့်တက် မြင့်တက်လာခဲ့ရင်

၂။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှာ မယှဉ်၊ ဝဋ်ဆင်းရဲနဲ့ ကင်းရှင်း
လာရင်

၃။ ဝဋ်ဆင်းရဲဆိုးတွေ မတိုးပွားပဲ ဝဋ်ဆင်းရဲကို
ဖောက်ခွဲ ဖျက်ဆီးနိုင်လာရင်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

- ၄။ အလိုကြီးမှုတွေနည်းပါးပြီး အလိုနည်းမှုတွေ
များများလာရင်
- ၅။ မရောင်ရဲ မတင်းတိမ်မှုတွေ ခေါင်းပါးရောင်ရဲမှု
တွေ တိုးပွားလာရင်
- ၆။ အဖော်အပေါင်းနှင့်နေလိုစိတ်ကင်း ဆိတ်ငြိမ်
ခြင်းကို နှစ်သက်မြတ်နိုးလာခဲ့ရင်
- ၇။ ပျင်းရိမှုတွေပျောက် ကြိုးစားအားထုတ်မှုတွေ
ဝင်ရောက်လာရင်
- ၈။ မွေးမြူလိုလွယ်ကူ အားလုံးနဲ့အဆင်ပြေလာရင်
တော့ အဲဒီတရားဟာ တရားစစ် ဝိနည်းစစ်
ဘုရားအဆုံးအမအစစ်လို့သာမှတ်ပေတော့ တဲ့။
ဒါဆိုရင် မိမိတို့လဲ သတိဉာဏ်နဲ့ဝေဖန်ပြီး
တရားဟော တရားနာ တရားစာဖတ်ရမှာပေါ့။ တရား
ဟော တရားနာ တရားစာဖတ်ကာမှ ပိုပိုပြီး ကိလေသာ
ဆိုးတွေ တိုးတိုးလာလျှင် ဘယ်ဟုတ်တော့မလဲ။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဘုရားအစစ်ရဲ့ရှင်ထဲက ထုတ်ဖော်ဟောကြား
တရားအစစ်ကို သဒ္ဓါတရားစတဲ့ အားအစစ်တွေနဲ့နာယူ
ပြီး လက်တွေ့လိုက်နာကျင့်သုံးလိုက်တဲ့အတွက် မဟာ
ပဇာပတိ ဂေါတမီထေရီမကြီးဟာ ဒီတရားတော်နဲ့ပဲ
ကိလေသာကုန်ခမ်း ရဟန္တာမကြီးဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဟောသူ နာသူ ရေးသူ ဖတ်သူ ပြုသူ
အားထုတ်သူ အားလုံးဟာ တရားမဟုတ်တာကို
တရားလုပ်ပြီး ဟော နာ ရေး ဖတ် ပြု ထုတ်
လုပ်တာတွေကို ရှောင်ရမှာပေါ့။ တစ်ခါ တစ်ခါ တရားနာ
တရားစာဖတ်ရတာ သမီးရည်းစား စကားများပြောနေ
သလားထင်ရလောက်အောင် (အသာဒ) သာယာဖွယ်
တွေ့ ရန်များဖြစ်နေသလား ထင်ရလောက်အောင် သူများ
အတင်းအဖျင်းပြောနေတာတွေ စသည် စသည် ထည့်
မဟော၊ ထည့်မရေးမိအောင်လဲ သတိထားကြရမှာပါ။
ဘာကြောင့်လဲ ? တရားမဟုတ်တာကို တရားလုပ်ဟော

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

နာနေတော့ တရားမရနိုင်ရုံမျှမက မတရားတွေပါ
ရသွားနိုင်တယ်။ တရားသခင် ဘုရားရှင်နဲ့ တရားတော်လဲ
သိက္ခာကျသွားနိုင်တယ်လေ။

သမဏဒာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

သံဃာမှန်

ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်အတိုင်း လိုက်နာ
 ကျင့်သုံးနေကြတဲ့ သံဃာစစ် သံဃာမှန်များကို မိမိတို့
 ကြည်ညိုဆည်းကပ်ပြီး ကုသိုလ်ယူနေခွင့်ရကြပါတယ်။
 အတုကိုကြည့်ပြီး အကုသိုလ်ယူမနေမိစေပဲ အစစ်ကို
 ကြည်ညိုပြီး ကုသိုလ်ယူနေတတ်ဖို့ အထူးပင် လိုအပ်
 ပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဆရာတရားနှင့် ဆရာတရားတော်အဖွဲ့

ဘုရား တရား သံဃာအစစ်သုံးပါးဟာ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သူအားလုံးတို့ရဲ့ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ အပါယ်ဒုက္ခတိမှာ ညစ်နွမ်းပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်တတ်တဲ့ အတွက် သရဏ = ကိုးကွယ်ရာအမှန် ဖြစ်ပါတယ်။

နည်းနည်းချဲ့ပြောရရင် ဗုဒ္ဓဟာ ချမ်းသာကြောင်းတရားတွေ ဖြစ်စေခြင်း၊ ဆင်းရဲကြောင်းတရားတွေမှ တားမြစ်ခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတွေရဲ့ ဘေးဒုက္ခကို ပယ်ဖျောက်တတ်ပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဓမ္မဟာ ဘဝသံသရာခရီးဆိုးမှ လွတ်မြောက်
စေခြင်း၊ သက်သာရာကိုပေးခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့ရဲ့
ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်တတ်ပါတယ်။ သံဃာ
ဟာလဲ အနည်းငယ်သော ကောင်းမှုပြုသူကိုပင် ကြီး
ကျယ်ဖွံ့ဖြိုး များမြတ်သော အကျိုးကိုရအောင် ပြုသော
အားဖြင့် သတ္တဝါတို့ရဲ့ ဘေးရန်အမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်
တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သရဏာ=ကိုးကွယ်ရာအစစ်
အမှန်များပါပဲ။

အဲဒီ ကိုးကွယ်ရာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်း၊
အလေးပြုခြင်း စသည်ဖြင့် ဖြစ်နေတဲ့ မဟာကုသိုလ်
စိတ်စေတသိက်၊ ရဟန္တာတွေမှာ မဟာကြိယာစိတ်၊
မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ မဂ်စိတ် စေတသိက်တွေကို သရဏာဂုံ
လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကိုးကွယ်ရာလို့ သိမှတ်တဲ့ စိတ်စေ
တသိက်များပါ။

ဘေးဒုက္ခအမျိုးမျိုးကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရတနာ မြတ်သုံးပါးလို သိသူ၊ ဝါ-သိတဲ့စိတ်စေတသိက်
တရားများနဲ့ပြည့်စုံသူဟာ သရဏာဂုံတည်သူအမှန်ပါပဲ။

နှုတ်ပါးစပ်က ဗုဒ္ဓံ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ
ဆိုနေသလို လက်တွေ့ အလုပ်ပိုင်းမှာလဲ ဗုဒ္ဓမကြိုက်တဲ့
တရားနဲ့ မလျော်တဲ့ သံဃာအစစ်အမှန်တို့ မကျင့်ကြံတဲ့
အတွေး အကြံ အပြောအဆို အလုပ်အကိုင်ကိုလဲ
ရှောင်ကြဉ်ရမှာ ဖြစ်သလို ဗုဒ္ဓမကြိုက်တဲ့ တရားနဲ့လဲ
လျော်တဲ့ သံဃာစစ်တို့ ကျင့်ကြံတဲ့ တွေး ပြော လုပ်တွေ
ကိုလဲ မုချဆောင်ရွက်မိနေဖို့ လိုပါတယ်။ နှုတ်က ဗုဒ္ဓံ၊
ဓမ္မံ၊ သံဃံ-ဆိုနေပြီး လက်တွေ့ပိုင်းမှာ မောဟံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ လောဘံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဒေါသံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-
မောဟ လောဘ ဒေါသကိုပဲ ကိုးကွယ်နေသည့်ပမာ
သူတို့ခိုင်းတာပဲ လုပ်မိနေမယ်ဆိုရင်တော့ အကိုး
အကွယ်များပြီသာမှတ်ပေတော့။ လောက သူများကျွန်
ဖြစ်ရတာထက် မောဟ လောဘ ဒေါသ ကိလေသာ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တွေ့ရဲ့ ကျွန်ဖြစ်ရတာက ပိုဆိုးပါတယ်။ ဘဝသံသရာ တစ်လျှောက် ဒုက္ခန္တံ အပါယ်န္တံမှာ နစ်မိရင် ရုန်းထွက် နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ ရတနာသုံးပါးဆိုတဲ့ အားကိုးရာ အစစ်ကို အားကိုးရင် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးပေး ခါးချိုးမယ် ကိလေသာတွေ ကွယ်ပျောက်သွားရမှာနော်။ ကိုးရင် ကွယ်ရမယ်တဲ့။

မှန်(တရား)မှန်သိ ချမ်းသာပြည့်

အကျင့်မှန် မှန်မှန်ကျင့်

ဒါန သီလ သမာဓိ ဝိပဿနာ ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်း (၄)ရပ်ဟာ ဒုက္ခလွတ်မြောက် ချမ်းသာရောက်လိုသူတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံကြရမည့် အကျင့်မှန်များပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားစတဲ့ ရှေးရှေးသူတော်ကောင်းကြီးများ လဲ ဒီ(၄)ပါးပဲ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ကြသလို ယခုသူတော်ကောင်းတွေလဲ ဒီ(၄)ပါးပဲ ဖြည့်ကျင့်နေကြပါတယ်။ နောင်ပွင့်ကြမည့် ဘုရားအဆူဆူနဲ့တကွ သူတော်ကောင်း

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အဆက်ဆက်တွေဟာလဲ ဒီ(၄)ပါးကိုပဲ ဆက်လက်
မှန်မှန် ကျင့်သွားကြမှာပါ။ “တစ်ခါလာလဲ ဒါ ၄-မျိုး”
လို့သာ မှတ်ပေတော့။

အကျင့်မှန် (၄)မျိုးကို မှန်မှန်ကျင့်ကြရပါဦး မယ်။
ခလုတ်ထိမှ အမိတ၊ ဒုက္ခရောက်မှ ယတြာချေ သည့်
သဘောဖြင့်-

၁။ ဒုက္ခရပ်ချင်လို့ ယပ်လှူခြင်း၊

၂။ နေ့ချင်း ညချင်း တိုးတက်ကြီးပွားချင်လို့
ဘုရားမှာ ချင်းတက်လှူခြင်း၊

၃။ ဒုလ္လဘ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းစတဲ့ ဟန်အလုပ်တွေ
နဲ့ အချိန်မကုန်သင့်ပါဘူး၊ ဒုက္ခဆိုတာ ဟန်မဟုတ်၊
တကယ်ရှိပါတယ်။ အိုတာ နာတာ သေတာ ဟန်လား၊
တကယ်လား၊ သိထား။

မိုးခေါင်တဲ့အရပ်မှာ အစာငတ် ဒုက္ခရောက်
ကြသလို ကုသိုလ်မိုးခေါင်နေရင်တော့ မိမိတို့ဘဝ ဒုက္ခ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရောက်ကြရပါလိမ့်ဦးမယ်။ ဒါကြောင့် အကျင့်လဲမှန်
ရမယ်။ မှန်မှန်လဲကျင့်ရမယ်လို့ ခံယူပြီး အသစ်ကုသိုလ်
ပြုခြင်း၊ အဟောင်းကိုပြန်တွေး မိတ္တူပွားခြင်း စသည်
ဖြင့် မပြတ်ဖြည့်ကျင့်ကြရမှာပါ။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကျောင်းဒကာ ကျောင်းအာမ မှန်

အနာထပိဏ်လို့ အများသိနေတဲ့ သူဌေးကြီးဟာ နောင်တချိန်မှာ ဘုရားရှင်(၂၄)ဝါတိုင်တိုင် သီတင်းသုံးနေတော်မူသွားမည့် သာဝတ္ထိမြို့က ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီးကို

- ၁။ ကျောင်းတိုက်မြေအတွက် သန်းတစ်ရာ ရှစ်ဆယ်၊
- ၂။ ဆောက်လုပ်သည့် ကျောင်းတိုက်အဆောက်အဦအတွက် သန်းတစ်ရာရှစ်ဆယ်၊
- ၃။ ၉-လကြာဆင်နွှဲတဲ့ ကျောင်းရေစက်ချအောင်ပွဲ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

သဘင်အတွက် သန်းတစ်ရာ့ရှစ်ဆယ်၊ သုံးရပ်
ပေါင်း ရွှေဒင်္ဂါးသန်းပေါင်း ငါးရာ့လေးဆယ် စွန့်လွှတ်ပြီး
ကျောင်းဒကာကြီးဆိုတဲ့ ဘွဲ့အမည်ကို ကမ္ဘာသိ ခံယူနိုင်ခဲ့
ပါတယ်။ ကျောင်းတော်ကို အနည်းဆုံး တစ်နေ့ခါး-ကြိမ်
ရောက်ပါတယ်။ အကြောင်းညီရင် ညီသလို ၂-ကြိမ်၊
၃-ကြိမ်ထိလဲ ရောက်ပါတယ်။

ရောက်လာတိုင်း ရောက်လာတိုင်း လက်ထဲမှာ
အချိန်အခါအားလျော်စွာ လှူဖွယ်များယူဆောင်လာတာ၊
သံဃာတော်များရဲ့လိုအပ်ချက်များကို သိအောင်လုပ်ပြီး
ဖြည့်ဆည်းပေးတာများကိုလဲ သတိပြုကြစေလိုပါတယ်။

ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါဟာလဲ -

- ၁။ ကျောင်းတိုက်မြေအတွက် သန်းကိုးဆယ်၊
- ၂။ ၉-လကြာဆောက်လုပ်သည့် ကျောင်းအတွက်
သန်းကိုးဆယ်၊
- ၃။ ၄-လကြာကျင်းပသည့် ကျောင်းလွှတ်ပူဇော်ပွဲ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

အတွက် သန်းကိုးဆယ် အားလုံးပေါင်း သန်း
နှစ်ရာ့ခုနစ်ဆယ်ကို စွန့်လှူခဲ့ပါတယ်။

အမျိုးသမီးများထဲက မိစ္ဆာအယူရှိတဲ့ ယောက္ခမ
အိမ်မှာနေရသူဖြစ်ပါလျက် ဒီလောက်ကြီးကျယ်တဲ့
စွန့်လွှတ်မှုကို စွန့်လှူဒါန်းနိုင်သူဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာမှာ
ဝိသာခါမှတစ်ပါး အခြားအမျိုးသမီး လုံးဝမရှိခဲ့ပါ။

ကျောင်းလွှတ်ပူဇော်ပွဲကြီးမှာ ဘုရားအမှူးရှိတဲ့
သံဃာတော်များအတွက် ပစ္စည်းလေးပါးလုံး စုံအောင်
လှူဒါန်းကာ ရေစက်ချပွဲကြီးအပြီးမှာတော့ အောက်ပါ
အတိုင်း ဥဒါန်းကျူးရင့်သီဆိုခဲ့ပါတယ်။

၁။ ငါသည် နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာကောင်း
သောအုဉ်ပြုသာဒ်ကျောင်းတော်ကြီးကို သံဃာတော်များ
အား ဘယ်အခါလှူဒါန်းရမည်လဲလို့ ကြံစည်တောင့်တ
ခဲ့မှုသည် ယခုအခါ ပြည့်စုံလေပြီတကား။

၂။ ညောင်စောင်း၊ အင်းပျဉ်စသော သံဃာအသုံး

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အဆောင် အမြောက်အများကို အဘယ်အခါ လှူဖြစ်ပါ မည်လဲလို့ ယခင်ယခင်ကတည်းက ငါရည်မျှော်မှန်းထား ချက်သည် ယခုမှ အထမြောက်အောင်မြင်လေပြီတကား။

၃။ သံဃာတော်များအား ငါး အမဲ ရောပြွမ်း စာရေး တံဆွမ်း စသော ဆွမ်းကောင်း ဟင်းကောင်းများကို အဘယ်အခါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံကြီး လှူဒါန်းခွင့်ရမည်လဲလို့ ငါ့ရဲ့ တောင့်တချက်သည် ယခုအခါ ပြည့်ဝခဲ့လေပြီ တကား။

၄။ ကာသိတိုင်းဖြစ် အဖိုးတန် အကောင်းစား ဝါ ချည်သင်္ကန်းစသည်ကို အဘယ်အခါ သံဃာတော်များ အား ကပ်လှူနိုင်မလဲလို့ ငါ့ဝမ်းထဲ စွဲမြဲခဲ့သောဆန္ဒသည် ယခုမှ တစ်ဝကြီး ပြည့်စုံလေပြီတကား။

၅။ ထောပတ် ဆီဦး တင်လဲ ပျားသကာ စသော ဆေးပစ္စည်းများဖြင့် ဆေးအလှူကြီး ပေးလှူနိုင်မည့် အချိန်ကို ငါစောင့်စားလာခဲ့ရတယ်။ ယခုတော့ ငါလှူ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ချင်သော ဆေးအလှူကြီးကိုလဲ ထမြောက်အောင်
လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့လေပြီတကား တဲ့။

ကျောင်းအမကြီးဟာ သံဃာများနဲ့စပ်ပြီး ဆွမ်း
သင်္ကန်း ဆေးလှူခွင့်ရကြောင်း ဆု(ဂ)ပါး ဘုရားရှင်
ထံကတောင်းပြီး လှူဒါန်းခဲ့တာတွေ၊ အိမ်မှာလဲ သံဃာ
တို့ရဲ့ သင်္ကန်းရောင်လွှမ်းပြီး နံနက်ခင်းမှာဆွမ်းလှူဒါန်းပြီး
နေ့ခင်းမှာတော့ ကျောင်းသွားပြီး ဆေးအဖျော်လှူဒါန်း
နေတာတွေ၊ သံဃာတို့ရဲ့လိုအပ်ချက် ဖြည့်ဆည်းပေး
တာတွေဟာလဲ ကျောင်းဒကာ ကျောင်းအမများ သတိ
ပြုကြရမှာပါ။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုဟာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှင်ကို
အမြဲတမ်း ဒုက္ခလွတ်မြောက် ချမ်းသာရောက်အောင်
စောင့်ရှောက်ပေးတာ သေချာပါတယ်။ ကုသိုလ်နည်းပါး
အကုသိုလ်များနေသူများမှာ ကိုယ်တိုင်စီမံ လုပ်ဆောင်
တာတောင် အလွဲလွဲ အချော်ချော် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အကုသိုလ်ပါး၊ ကုသိုလ်ပြည့်ထားသူများမှာတော့ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန် မလိုရုံမျှမက ပြည့်လဲပြည့် စုံလဲစုံလှပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဗာရာဏသီပြည် ဣသိပတန မိဂဒါဝဏ်တောမှာ ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောတာ အားလုံး သိပါတယ်။ အဲဒီ ဣသိပတန မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်ကြီးထဲမှာ တိုက်ခန်းလေးသွယ် မှန်ဦးလေးခုပါတဲ့ ကျောင်းဆောင်ကြီးတစ်ခုရှိပါတယ်။ ကျောင်းဒါယကာက နန္ဒိယသူကြွယ်တဲ့။ ကျောင်းဆောက်အပြီး ဘုရားရှင်လက်တော်မှာ ရေစက်ချ လှူဒါန်းလိုက်တာနဲ့ တာဝတိံသာနတ်တို့ပြည်မှာ ဆယ့်နှစ်ယူဇနာကျယ်တဲ့ နတ်ဗိမာန်ကြီး မသေခင်က ကြိုတင်ပေါက်နှင့် နေပါသတဲ့။

ကောင်းမှုရှင်နေသူကို ကောင်းကျိုးတွေက အမြဲတမ်းကြိုဆိုနေကြသလို ကောင်းမှုသေနေသူကိုလဲ မကောင်းကျိုးတွေက အမြဲတမ်း ကြိုဆိုနေမယ့်သဘော ရှိပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဘုရားနေ့ရန် ကျောင်းလှူဖွယ်

ဘုရားလက်ထက်က သပရိဝါရိယအမည်ရတဲ့ မထေရ်တစ်ပါးဆိုတာ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အရှင်မြတ် အလောင်းဟာ ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်တော်က လောကဥစ္စာနေလဲ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသလို ဓမ္မနေလို ဆိုရမယ့် သဒ္ဓါတရားလဲ ရှိပါတယ်။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတဲ့အခါ လူအများက ဘုရားရဲ့ ဓာတ်တော်များကို ဌပနာမှု သိုမှီးပြုပြီး ဓာတုစေတီတော်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မြတ်ကြီးတည်ကြပါတယ်။ အမျိုးကောင်းသားက စေတီ
တော်မြတ်ကြီးရဲ့ အပေါ်ကနေ စန္ဒကူးသား အနှစ်တွေနဲ့
စေတီယဃရခေါ်တဲ့ စေတီကျောင်းဆောင် -ဝါ- ဘုရား
ကျောင်းတော်ကို ဆောက်လှူပူဇော်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ
ကောင်းမှုကြောင့် သံသရာကျင်လည်ရတဲ့အခါ လူနတ်
ဘဝစတဲ့ ဘဝသမ္ပတ္တိကောင်းတွေနဲ့ ပြည့်စုံသလို ပစ္စည်း
ဥစ္စာပြည့်စုံမှု ဘောဂသမ္ပတ္တိတွေနဲ့လဲ ပြည့်စုံပါသတဲ့။
ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှာ အမျိုးတစ်ခုမှာ
အမျိုးကောင်းသားဖြစ်လာ ဘုရားရှင်နဲ့ ဖူးတွေ့၊ ရဟန်းပြု၊
ရဟန်းတရားအားထုတ်လိုက်တာ ကိလေသာကုန်ခန်းတဲ့
ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားခဲ့ပါသတဲ့။ အချို့ပင်
စိုက်ရင် အချို့သီးသီးတာ သေချာပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ရွှေတောင်ထိပ်ပေါ် မိမာန်ပျော်နုတ်သား

မြတ်စွာဘုရား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ သုံးဂါဝုတ်ဝေး တဲ့ အန္ဓကသိန္ဓုမြို့မှာ သီတင်းသုံးနေစဉ် သဒ္ဓါတရားလဲရှိ သာသနာအပေါ်မှာလဲ ကြည်ညိုတဲ့ ဒါယကာတစ်ဦးဟာ အဲဒီမြို့ရဲ့အနီးက မုဏ္ဍိကပဗ္ဗတတောင်ထိပ်မှာ ဘုရား ရှင်အတွက် ဂန္ဓကုဋိကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ်ပြီး ဘုရားရှင်အား ပင့်ဆောင်လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ကျောင်း ဒါယကာဟာ မိမိကိုယ်တိုင်လဲ မြတ်စွာဘုရားကို ရိုရို သေသေ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခဲ့ပါတယ်။ အမြဲတမ်းလဲ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

စင်ကြယ်တဲ့သီလရှိအောင် ကျင့်သုံးနေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။
ဒီလိုနဲ့ အဲဒီဘဝက ကွယ်လွန်တဲ့အခါ ဘဝကူးရုံမျှမက
ကုသိုလ်ဓမ္မတွေပါ တွဲပြီးကူးခဲ့လို့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်
မှာ နတ်သားသွားဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ နတ်သားရဲဘုံဗိမာန်
ဟာ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ဂန္ဓကုဋ်ကျောင်းတော်ကို
ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်ပြည်
ရောက်လာသူပီပီ ရွှေတောင်ထိပ်ပေါ်မှာ မွေ့လျော်ဖွယ်
ရာ နတ်ဘုံဗိမာန်ကြီး ဖြစ်နေပါသတဲ့။ အများကလဲ သူ့
ကို “ရွှေတောင်ထိပ်ပေါ် ဗိမာန်ပျော်နတ်သား” လို့ သိ
ကြပါသတဲ့။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မြတ်မိုးကျောင်းလှူ ချမ်းသာဖူ

ဗန္ဓုမတီမြို့က သူများခိုင်းဖတ် အလုပ်သမား တစ်ယောက် သဒ္ဓါတရားပေါက်ပြီး အတွေးရောက်လာ ပုံက “ယခုအခါ လောကမှာ ဘုရားပွင့်နေတယ်။ ဘုရား ရှင်က သတ္တဝါတို့အား အကုသိုလ်ပယ်သတ်နည်း။ အကုသိုလ်မဲ့ပြာကျအောင် လုပ်နည်း၊ ကုသိုလ်ကြွယ်ဝ အောင် ပြုလုပ်နည်း၊ ဘဝသံသရာ ရေအယဉ်ကြမ်းကို ဖြတ်သန်းကူးမြောက်နည်း ရေကူးသင်တန်းတွေ ဟော ပြောပြသပို့ချနေတယ်။ ငါ့မှာလဲ အဓိကရ ကုသိုလ် ကောင်းမှုရယ်လို့ မယ်မယ်ရရမရှိ၊ သူများထမ်းကျွေးမှ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

စားနေရတဲ့ အလုပ်သမားဘဝ မဖြစ်သေးဘူးလေ။ ငါ့ဘဝ ရှေ့ခရီးလမ်းကြောင်းကောင်းဖို့အတွက် ငါ့ကိုယ်တိုင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းချိန်တန်ပြီ။ ဘုရားပွင့်ရာကာလ ခဏ ကောင်းကိုလဲ ရထားပြီ။ လောက အကောင်းကုသိုလ် မရှိတဲ့သူတွေ ငရဲနဲ့တွေ့နေကြတာ ဆင်းရဲလှတယ်” တဲ့။

တွေးကြံပြီး အလုပ်ရှင်ထံချဉ်းကပ်, ခွင့်တစ်ရက်တောင်း, တောထဲသွား, မြက်ထင်းနွယ်များရှာဖွေ, တိုင်သုံးလုံးပါ မြက်မိုးကုဋိကျောင်းဆောင် ဆောက်လုပ် ပြီး သံဃာတော်များထံ အပ်နှင်းလှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။ မြက်မိုးကျောင်း ဆောက်လှူခဲ့တဲ့ကောင်းမှုကြောင့် သံသရာတစ်ခွင်ကျင်လည်စဉ်မှာ သူရရှိသွားတဲ့ကောင်း ကျိုးတွေက-

- ၁။ လူ နတ်ဘဝ ရရှိခြင်း၊
- ၂။ မတောင့်တရဘဲ အဆောက်အဦကောင်းများ ရရှိခြင်း၊

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

- ၃။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်တောင့်တင်းခြင်း၊ ကြက်သီးမွှေးညှင်းထခြင်း အလျဉ်းမရှိခြင်း၊
- ၄။ ခြင်္သေ့ သစ် ကျား ဝံ ဝံပုလွေ အောင်း စသော သားရဲများ အဆိပ်ပြင်းသည့် မြွေ ကင်း သန်းနှင့် ဖမ်းစားနှိပ်စက်တတ်သော မြေဘုတ်ဘီလူး ပြိတ္တာ နဂါး ကုမ္ဘဏ် ရက္ခိုသ်စသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘေးရန်အပေါင်းမှ ကင်းလွတ်ခြင်း။
- ၅။ မကောင်းအိပ်မက် မမြင်မက်ခြင်း။
- ၆။ သတိတရားခိုင်မြဲ ကောင်းမွန်ပြီး စိတ်ဖောက်ပြန်သည့်အရူးဘဝ လုံးဝမဖြစ်ရခြင်း၊
- ၇။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၉၁) ကမ္ဘာမှသည် ယခု ဘဒ္ဒကမ္ဘာ အထိဘဝများစွာ အပါယ်မကျ၊ ဘဝကောင်းရပြီး ကောင်းကျိုးစည်းစိမ် ချမ်းသာများခံစားရကာ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ဘုရားရှင်နဲ့တွေ့

မှန်(တရား)မှန်သိ ချမ်းသာပြည့်

တရားနာ၊ ရဟန်းပြု၊ တရားကျင့် အရဟတ္တဖိုလ်
မျက်မှောက်ပြုပြီး ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ ဝိမောက္ခ(ဂ)ပါး၊
အဘိညာဉ်(၆)ပါး တရားထူးများရတဲ့ ရဟန္တာအရှင်
မြတ်တစ်ပါး ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

(တိဏကုဋ်ဒါယက ထေရာပဒါန်)

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မုမုန် ဂူမုန် နေရာမုန်

ဒုက္ခမျိုးစုံပေးမယ့် အကုသိုလ်ရဲ့ မူလအကြောင်း
 တရားက လောဘ ဒေါသ မောဟတို့ပါပဲ။ အကုသိုလ်
 အားလုံးရဲ့အမြစ်လို့ ဆိုရမှာပါ။ သုခအမျိုးမျိုးတိုးစေမယ့်
 ကုသိုလ်ရဲ့ မူလအကြောင်းတရားကတော့ အလောဘ
 အဒေါသ အမောဟ၊ တနည်းအားဖြင့် သဒ္ဓါ ဝီရိယ
 သတိ သမာဓိ ပညာတို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်
 ဝေဘန် ကြည့်ပေါ့။ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ လောဘ ဒေါသ
 မောဟတွေ အဖြစ်များရင် မူမမှန်သူ၊ မူမမှန်လို့ လူလဲ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

မမှန်သူလို သိပါ။ အလောဘ အဒေါသ အမောဟ
စွန့်လွှတ်ပေးဆပ်မှု၊ အနစ်နာခံခွင့်လွှတ်မှု၊ မေတ္တာထားမှု၊
အသိပညာပြည့်စုံမှုတွေများရင်တော့ မှန်လို လူမှန်လို
သိပါ။

လူဟာ တောင်ကျွန်းလူ မြောက်ကျွန်းလူလို
၂-မျိုး ရှိပါတယ်။ တောင်ကျွန်းသားတွေက မြောက်ကျွန်း
သားတွေ တာဝတိံသာနတ်တွေထက် သုံးချက်သာလွန်
တယ်။

၁။ သူရ= ရဲစွမ်းသတ္တိကောင်းနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။

မဟုတ်တဲ့ ဒုစရိုက်ဆို အသက်စွန့်ပြီး ရောင်ရဲ၊
ကောင်းတဲ့သုစရိုက်ဆို အသက်ကို ပဓာနမထား စွန့်
လွှတ်စွန့်စား လုပ်ဆောင်ရဲတဲ့ သတ္တိကောင်းနဲ့ ပြည့်
စုံတယ်။ မဟုတ်တာလုပ်ရဲတာကတော့ လူစွမ်းပေမယ့်
မကောင်းလို လူစွမ်းမကောင်းလို ဆိုရမယ်။ မှန်နန်း
ရာဇဝင်တော်ကြီးဖတ်ရတဲ့အခါ လူစွမ်းမကောင်းတွေ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တော်တော်များများ တွေ့ကြရတယ်။ ဒီတော့ မိမိဟာ အဆိုးကိုရှောင်ရဲ အကောင်းကိုလုပ်ဆောင်ရဲတဲ့သတ္တိ ကောင်းရှိမှ တောင်ကျွန်းသားပီသသူ မူမှန် လူမှန်ပဲ။

၂။ သတိမန္တ = သတိကောင်းတယ်။

အပါယ်ငရဲသားတွေက ဒုက္ခအဖိအထောင်း များလို့ ဒုက္ခမေ့ဆေးမိထားလို့ သတိမကောင်းကြ။

နတ်ပြည်က နတ်တွေလဲ ရပ်ချော ဥစ္စာပေါ အသက်ရှည်ခြင်းဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေက မေ့ဆေးပေးထားလို့ သတိမကောင်းကြ။ တောင်ကျွန်း သားတွေမှာတော့ အပါယ်ငရဲလောက်လဲ ဒုက္ခအထောင်း မခံရ၊ နတ်ပြည်လောက်လဲ သုခအကောင်းမခံရ၊ ဒုက္ခ သုခရောပြွမ်းနေကြလို့ သတိကောင်းကြတယ်။ ဒါဆိုရင် သတိကောင်းမှ တောင်ကျွန်းသား လူပီသ မူမှန် လူမှန် လို့ ဆိုရမယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၃။ ဣစ္စ ဗြဟ္မစရိယာဝါသ= တောင်ကျွန်းဟာ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ ပေါ်ထွန်းရာ မြေမြတ်မဟာဖြစ်လို့ သီလ သမာဓိ ပညာ မဂ္ဂင်ရှစ်ရပ် အကျင့်မြတ်ကို မပြတ်ဖြည့်ကျင့်ကြသူတို့ရဲ့ပျော်စံရာ လေးပါ။ သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာရှိကြသူတို့ရဲ့ နေရာတဲ့။ ဒါဆိုရင် မိမိမှာ သီလ သမာဓိ ပညာ သိက္ခာ ရှိရင် တောင်ကျွန်းသား လူပီသပြီပေါ့။

တစ်ခုသတိထားရမှာက ကိုယ့်ရဲ့ သီလ သမာဓိ ပညာကို ကိုယ်တိုင်ဖျက်ဆီး ကိုယ်တိုင်ချနေရင် ကိုယ့် သိက္ခာ ကိုယ်ချနေတဲ့ လူယုတ်မာကြီးဖြစ်သွားမယ်။ ဒါမျှမက သူများ သီလ သမာဓိ ပညာတွေကိုပါ ဖျက်ဆီးပစ်နေမိရင်တော့ သူများရဲ့သိက္ခာတွေကိုပါ လိုက်ချနေသူကြီးပေါ့။ ဒီတော့ ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်ဖြည့် ကိုယ်တင်တဲ့ လူမှန်ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားကြစို့။

သတ္တဝါတွေ မှီခိုရာ (၃၁)နေရာထဲမှာ တောင်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကျွန်းနေရာဟာ အထူးအားဖြင့် ပညာရှိသူတော်ကောင်း
တွေရှိတဲ့နေရာဟာ နေရာမှန် နေရာကောင်းပဲ။ မူမှန်
လူမှန်တိုရဲ့နေရာပဲ။ အဲဒီလို နေရာမျိုးမှာ နေရပါလျက်
မိမိဟာ မူမမှန် လူမမှန် ဖြစ်နေရင်တော့ ကိုယ်ညံ့ရာ
ရောက်မှာပေါ့။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

အားလုံး အကောင်းမှန်

အမေအဖေကလဲ အမေအဖေကျင့်ဝတ်နဲ့၊
သားသမီးတွေကလဲ သားသမီးကျင့်ဝတ်နဲ့ ညီညွတ်
မှန်ကန်ကြရမှာ ဖြစ်သလို ဆရာနဲ့တပည့် ဆရာနဲ့ဒကာ
တွေလဲ ကိုယ့်တာဝန်ကို ကိုယ်ယူပြီး ညီညွတ်မှန်ကန်
ကြရင် အားလုံးချမ်းသာကြမှာပါ။ တစ်ဖက်ဖက်က မူမမှန်
လူမမှန်ရင်တော့ မခေါ်ချင် မတော်ချင် မပြချင်ကြ
တော့ဘူး။ အဖေအမေက မမှန်ရင် သားသမီးက ကိုယ့်
အဖေအမေပါလို့ မပြချင် မခေါ်ချင်၊ သားသမီးတွေက

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မူမမှန်ရင် အဖေအမေတွေကလဲ မတော်ချင်၊ မပြချင်
ကြ၊ ဒီတော့ မိဘနှင့်သားသမီး၊ ဆရာနှင့်တပည့်၊ ဆရာ
ဒကာ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ခေါ်ချင် တော်ချင် ပြချင်အောင်
အားလုံးအကောင်းမှန်အောင် ကြိုးစားကြပါစို့။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဆုတောင်းမှန်

သတ္တဝါကိုယ်စီ ဆုတောင်းတတ်ကြသလို ဆုတောင်းတိုင်းလဲ ပြည့်စေချင်ကြပါတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဆုတောင်းမှလဲ လိုအပ်တဲ့ကောင်းကျိုးကို လိုသလို ရမှာပေါ့။ ဆုတောင်းပြည့်စေချင်ရင်-

- ၁။ သဒ္ဓါ သီလ သုတ စာဂ ပညာ အကောင်း (၅)ပါးနှင့် ပြည့်စုံရမယ်။
- ၂။ ရည်ရွယ်တောင့်တချက် ဆုတောင်းလဲ ရှိရမယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဒါဆိုရင် သုဂတိဘုံဘဝ စသည် ရောက်လိုရာရာ
ဘဝမှာ တောင့်တလိုရာ အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံနိုင်ပါတယ်။
တဏှာဦးစီးသော ဆုတောင်းခြင်း တဏှာ
ပတ္တနာ။

ကုသိုလ်ဆန္ဒဦးစီးသော ဆုတောင်းခြင်း ကုသ
လဆန္ဒပတ္တနာလို့ နှစ်မျိုးရှိရာမှာ ကုသလဆန္ဒပတ္တနာ
ဖြစ်ဖို့တော့ အထူးလိုအပ်ပါတယ်။

အလှူဒါန ပြုတယ်ဆိုပါစို့ -

၁။ ဝဋ်ဆင်းရဲဖြစ်သော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ
ကိုတောင့်တပြီးလှူတဲ့အလှူဟာ ဝဋ်နိဿိတဒါနပါ။

၂။ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ကင်းလွတ်အေးငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကိုတောင့်တပြီး လှူတဲ့အလှူကိုတော့ ဝိဝဋ်
နိဿိတဒါနလို့ ခေါ်ပါတယ်။

ရေတစ်ခွက်၊ ပန်းတစ်ပွင့်ကို လှူသည်ပင်ဖြစ်
စေ၊ ဘုရားအလောင်း ဝေလာမပုဏ္ဏားကြီးတို့လို

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကြီးကျယ်တဲ့ အလှူကြီးကို ပေးလှူသည်ပင်ဖြစ်စေ၊
ကာမ ရူပ အရူပဆိုတဲ့ ဘုံဘဝတွေမှာ လူနတ် ဗြဟ္မာ
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရည်သန်တောင့်တပြီး ဝဋ်ဆင်းရဲကို
အမှီပြုဆုတောင်းမိရင်တော့ အဲဒီဒါနဟာ ဘုံလည်ချမ်း
သာဖြစ်လို့ လူ နတ် ဗြဟ္မာ စည်းစိမ်ချမ်းသာအတုကို
ပဲ ပေးပါလိမ့်မယ်။ လက်ရှိဘဝ ဖြစ် အို နာ သေ
ဒုက္ခတွေက ဟောင်းရိုးသွားလို့ ဖြစ် အို နာ သေ
ဒုက္ခအသစ်တွေ တိုတောင်းတဲ့ အို နာ သေ မော်ဒယ်လ်
ပြောင်းတဲ့ ကောင်းမှုတွေလို့ ဆိုရမှာပေါ့။

ဘုံလွတ်ချမ်းသာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးမှာ
မဟုတ်တော့။

ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တပြီး လှူတဲ့
ဒါန၊ ဆောက်တည်တဲ့ သီလ၊ တရားဟော တရားနာ
တရားစာပေ ရေးသားဖတ်ရှု မေတ္တာပွားစတဲ့ ဘာဝနာ
ကောင်းမှုများဟာ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာကိုလဲ အစဉ်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အတိုင်း ခံစားရမှာဖြစ်သလို အမြိုက်နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ အစစ်ကိုလဲ အမြန်ဆုံး ထိုးထွင်းသိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင် ပါတယ်။

သူများအကြောင်းလေး ကြည့်ကြပါဦးစို့ -

တစ်ခါက ဗာရဏသီပြည်မှာ သူကြွယ်ညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက် ကြံလုပ်ငန်းအကြီးအကျယ်လုပ် ကိုင်ပြီး အသက်မွေးကြပါတယ်။ တစ်နေ့ ညီငယ်ဟာ ကြံခင်းထဲသွားပြီး မိမိအတွက်တစ်ချောင်း၊ အစ်ကို အတွက်တစ်ချောင်းလို ရည်ရွယ်ပြီး ကြံနှစ်ချောင်း ခုတ် ယူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီခေတ်က ကြံတွေဟာ ညှစ်စရာ မလိုဘဲ အရင်း (သို့မဟုတ်) အဖျားမှ ထောင်လိုက်တာနဲ့ ရေစစ်မှ ရေကျသလို အရည်အားလုံး ကျလာပါသတဲ့။

ဒါကြောင့် ညီငယ်လဲ ကြံရည်တွေ ယိုမကျ အောင် ခုတ်ရာအရပ်မှာ ပိတ်နှင့်ချည်ပြီး ပြန်အလာ လမ်းမှာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တစ်ပါးနဲ့ တွေ့ရတယ်။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကြည်ညိုစိတ် သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပွားပြီး အပေါ်ရုံပုဆိုးကို ဖြန့်ခင်းလှူဒါန်းကာ “အရှင်ဘုရား ဤနေရာမှာ သီတင်း သုံးတော်မူပါဘုရား” လို့ လျှောက်၊ သပိတ်ကိုယူ။ မိမိ အတွက်ယူလာတဲ့ကြံ့ကို သပိတ်ပေါ်မှာ ထောင်ပြီး လှူ လိုက်တာနဲ့ ကြံ့ရည်တွေဟာ အလိုလိုကျလာပါတယ်။ အရှင်မြတ်ကို ဆက်ကပ်၊ အရှင်မြတ်က ဘုဉ်းပေးတာ မြင်ရတော့ သဒ္ဓါတရားတွေ ထပ်ဖြစ်ပွားလာပြီး “အစ်ကို့ ဆန္ဒအတိုင်း ကြံ့ဖိုးတောင်းရင်လဲ အဖိုးပေးလိုက်မယ်၊ ကုသိုလ်အမှုတောင်းရင်လဲ အဖိုးပေးလိုက်မယ်” လို့ ကြံ့ရွယ်ပြီး အစ်ကို့အတွက်ရည်ရွယ်တဲ့ ကြံ့ကိုပါလှူ လိုက်ပါတယ်။ [ဒီနေရာမှာ ညီငယ်ဟာ “ငါ့အစ်ကိုဟာ သူ့ဟာသူ ကြံ့ခင်းက တစ်ခြားကြံ့ယူစားလိမ့်မယ်” လို့ လှည့်စားလိုစိတ်ကလေးတောင် မဖြစ်တာ။ ကိုယ်ရည် ရွယ်ထားတဲ့အကြံနဲ့ ကိုယ်ရဲ့လုပ်ဆောင်ချက် ညီညွတ် မှန်ကန်ပုံလေးဟာ နည်းယူစရာပါ။ အများအားဖြင့်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

အကြံနဲ့အလုပ် ညီဖို့ နေနေသာ၊ ပြောထားတဲ့စကား ပေးထားတဲ့ ကတိနဲ့ မညီညွတ်သူတွေက ခပ်များများ မဟုတ်လား။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်က တစ်ခြားအရှင်မြတ် တွေအတွက်ပါ ရည်ရွယ်ပြီး နောက်ထပ် ကြံအလှူကို လက်ခံလိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ ညီငယ်က “အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ အဦးအဖျားဖြစ်တဲ့ ကြံရည်ကို လှူဒါန်း ပါတယ်။ ဤကောင်းမှု၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် လူနတ် ဘဝ စည်းစိမ်ချမ်းသာအမျိုးမျိုးကို အစဉ်အတိုင်း ခံစား စံစားရပြီး အဆုံးဘဝမှာ အရှင်ဘုရားတို့ ရောက်အပ် ရအပ်တဲ့ သစ္စာလေးပါး တရားမြတ်ကို သိရ ရောက်ရ ပါလို၏ဘုရား” လို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

အရှင်မြတ်ကလဲ “ဒါယကာတောင်းတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်စေသတည်း” လို့ ဆုပေးပြီး ညီငယ်မြင်အောင် အဓိဋ္ဌာန်ကာ ကောင်းကင်ခရီးကနေ ဂန္ဓမာဒနတောင်ဆီ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကြွပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါငါးရာတို့အား အလှူခံသွားတဲ့ ကြံရည်ကို ထပ်ဆင့် လှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်။ ညီငယ် အိမ်အရောက် “ဘယ်သွားသလဲ” လို့အစ်ကိုက မေးတော့ “ကြံခင်းသွားကြည့်တာ” “ကြံခင်းသွားကြည့်တာ ကြံ တစ်ချောင်း နှစ်ချောင်းတောင် မယူခဲ့ဘူးလား” လို့ ဆက်မေးတော့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ပြောပြပြီး “အဲဒါပဲ အစ်ကို၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ကြံဖိုးယူမလား၊ ကုသိုလ်အဖို့ ယူမလား” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ အစ်ကိုက “ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ဟာ ကြံရည်ကို ဘယ်လိုအသုံး ပြုသလဲ” လို့ ဆက်မေးပါတယ်။ “ကျွန်တော်လှူတဲ့ ကြံရည်ကို ဘုဉ်းပေး၊ အစ်ကိုကြီးလှူတဲ့ ကြံရည်ကို ယူ၊ ကောင်းကင်ခရီးက ကြွသွား၊ ကျန်အရှင်မြတ်ငါးရာ အား ခွဲဝေလှူဒါန်းလိုက်ပါတယ်အစ်ကိုကြီး” လို့လဲ ဖြေလိုက်ရော အစ်ကိုကြီးဟာ သဒ္ဓါပြည့်ဖြိုး ပီတိတွေ တိုးပြီး “ကျွန်ုပ်၏ကြံရည်ကို လှူရသော ဤကောင်းမှု

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကြောင့် ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ် သိမြင်အပ်သော အမြတ်တရားကိုသာ လျင်မြန်စွာ သိရပါစေသား” လို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ညီက လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဆိုတဲ့ ချမ်းသာသုံးမျိုးလုံးကို ဆုတောင်းပြီး အစ်ကိုကတော့ တစ်ချက်တည်းနဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ကို သာ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီဘဝက ကွယ်လွန် နတ်ပြည်ရောက် ဝိပဿီဘုရားလက်ထက်မှာလဲ ဗန္ဓုမတီပြည်မှာ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်ဘဲလာဖြစ်၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာကြ၊ အစ်ကိုက သေန၊ ညီက အပရာဇိတ တဲ့။ အစ်ကိုဟာ ဘုရားကျောင်းသွား၊ တရားနာ၊ သဒ္ဓါတရားဖြစ်၊ ရဟန်းပြု၊ ရဟန်းတရား အားထုတ်၊ မကြာခင်မှာဘဲ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ညီငယ်ကတော့ “အရှင်ဘုရားတို့က ဘဝ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ပြုနိုင်ကြပြီ၊ တပည့်တော်မှာ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

တော့ ကာမဂုဏ်ငါးပါး နောင်အိမ်များထဲက ရုန်းတက်
 တောထွက်ပြီး ရဟန်းမပြုနိုင်သေးပါ။ ဒါ့ကြောင့်
 အိမ်မှာနေနေရဦးမယ့် တပည့်တော်နဲ့ လျှောက်ပတ်တဲ့
 ကုသိုလ်တရားများ ညွှန်ပြပေးပါဘုရား”တဲ့။ အစ်ကို
 ရဟန်းက ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးရန် ဂန္ဓကုဋိတိုက်= ဘုရား
 ကျောင်းဆောင်ဆောက်လှူဖို့ အကြံပြု လက်ခံပြီး
 ညီငယ်ဟာ ရတနာ(၇)ပါးတို့ဖြင့် စီချယ်ထားတဲ့ ဂန္ဓကုဋိ
 ကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။
 အဲဒီမှာ ညီငယ်နဲ့ နာမည်လည်းတူ၊ တူလည်းတော်တဲ့
 အပရာဇိတဆိုတဲ့ လုလင်က “ဦးရီး၊ ကျွန်တော့်ကိုလဲ
 အလှူခွဲဝေပေးပါဦး”လို့ တောင်းတော့ “မပေးနိုင်ဘူး ငါ့တူ၊
 ငါက သူများနဲ့မဆက်ဆံ၊ သူများအလှူမပါတဲ့
 ကျောင်းကြီးကို ဆောက်လှူချင်တာ”တဲ့။ တူဖြစ်သူလဲ
 အမျိုးမျိုးတောင်းဆိုပေမဲ့ ဦးရီးထံက အလှူခွဲမရတော့
 ဂန္ဓကုဋိကျောင်းဆောင်ရဲရေ့မှာ ကုဇ္ဇရအမည်နဲ့

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ရတနာ(၇)ပါးစီချယ်ပြီး ဇရပ်ဆောင်ကြီးတစ်ဆောင် ဆောက်လှူလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတူဆိုတာ တစ်ခြား မဟုတ်၊ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ နာမည်ကြီး လှတဲ့ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးလာဖြစ်သူပါဘဲ။ ကျောင်းအမ ကြီး ဝိသာခါရဲ့ အဖိုးပေါ့။

ညီငယ်အပရာဇိတဟာ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းဆောင် ကြီးကို ပုဆစ်ဒူးလောက်ရှိအောင် ရတနာခုနစ်ပါးနဲ့ ကြဲဖြန့် ထားလိုက်ပါတယ်။ ပရိဝုဏ် အပြည့်ပါဘဲ။ အလှူခံဖို့ ဘုရားရှင်လျှောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားက ကြွလာကာ တံခါးမုခ်မှာပဲ ရပ်နေပြီး အထဲမကြွဝင်ပါ။ ညီငယ်က သုံးကြိမ်လျှောက်လဲ မကြွ၊ မြတ်စွာဘုရားက အစ်ကို အရှင်သေနကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ အစ်ကို မထေရ်က “ညီလေး၊ လာ”ဆိုပြီး လျှောက်နည်း သင်ပြပေးပါတယ်။ “မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်ပဲ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်မှာပါ ဘုရား၊ လူတွေ သစ်ပင်ရင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

နားဝင်ပြီးရင် သစ်ပင်ကို မတွယ်မတာစွန့်ခွာ၊ လှေဖောင်
 နဲ့မြစ်ကိုကူးပြီးရင် လှေဖောင်ကို မငဲ့မကွက် စွန့်ထွက်
 ကြသလို ရှင်တော်ဘုရားလဲ ငဲ့ကွက်မရှိ၊ အလိုတော်
 ရှိသလို ချမ်းချမ်းသာသာ သီတင်းသုံးတော်မူပါဘုရား။ လို့
 လျှောက်ထားမှ ဘုရားရှင် ကျောင်းဆောင်ထဲကြွဝင်
 တော်မူပါသတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ ဘုရားရှင် မကြွဝင်သလဲ
 ဆိုရင် နေ့စဉ်နဲ့အမျှ မနက်နေ့ည ဘုရားရှင်ထံ လူ
 များစွာလာကြတဲ့အခါ လာတဲ့လူတွေက ရတနာတွေကို
 ဖဲ့ဖဲ့ယူသွားကြရင် မြတ်စွာဘုရားက ဘာလို့မတားတာလဲ။
 ငါ ဒီလောက် ရတနာတွေ စီခြယ်လှူထားတာ
 တားပေးဖို့ကောင်းတာပေါ့လို့ အတွေးဝင်ပြီး သူကြွယ်
 ဟာ ငါဘုရားအပေါ် အာဃာတဖက် အမျက်ထွက်ပြီး
 အပါယ်ရောက်သွားလိမ့်မယ်လို့ ဆင်ခြင်မိတဲ့အတွက်
 ကြောင်ပါ။

ဒါလဲ လှူဒါန်းသူတွေအနေနဲ့ အလှူခံယူသူ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

ဘုရားနဲ့သံဃာတွေမှာ တာဝန်မတက်ကြောင့်ကျများ
မဖက်ရအောင် စီစဉ်ပေးတတ်ဖို့ အထူးသတိပြုစရာ
ပါဘဲ။

ဒီလိုနဲ့ ခါးပိုက်နဲ့ ခြင်းတောင်းနဲ့ အိတ်ထောင်နဲ့
ယူတာတွေရှင်တာ။ လက်နဲ့တော့ ယူပါစေ။ ဆင်းရဲသား
တွေ လက်နှစ်ဖက်ပြည့်အောင်ယူ။ သူဌေးတွေ လက်
တစ်ဖက်နဲ့ယူလို့ ခွင့်ပေးလိုက်ပြီး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်
ရတနာတွေ ပုဆစ်ဒူးလောက်ထိဖြန့်ခင်းပြီး ပေးလှူခဲ့
ပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ မိစ္ဆာအယူရှိတဲ့ ပုဏ္ဏား
တစ်ယောက် ဘုရားခြေရင်းက သခွါးသီးလောက်ရှိတဲ့
ပတ္တမြားယူတာကို စိတ်မကြည်ဖြစ်မိကြောင်း ဘုရားထံ
လျှောက်ထားပြီး “ဤကောင်းမှုကြောင့် ယနေ့ကို အစပြု
၍ အကျွန်ုပ်၏ဥစ္စာကို ချည်တံမျှင်မျှင်ကိုလဲ အကျွန်ုပ်
ကို အနိုင်အထက်လွှမ်းမိုးပြီး တစ်ရာမကသော မင်းတွေ
နဲ့ ခိုးသားဒြေတွေဟာ မယူနိုင်ပါစေ၊ မီးမလောင်၊

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ရေမမျောပါစေသတည်း။ လို့ ဆုတောင်းခဲ့ပါတယ်။
ဆုတောင်းလည်း ပြည့်ခဲ့ပါတယ်။

ညီငယ်ဟာ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ
နာမည်ကျော် ဇောတိကသူဌေးကြီးဖြစ်လာပြီး သာ
သနာဝင် ရဟန်းပြု၊ ရဟန်းတရားအားထုတ်လိုက်တာ
ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တစ်ပါးတစ်ချောင်း၊ နှစ်လမ်းပြောင်း

အလှူခံ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတစ်ပါးတည်းနဲ့ လှူဖွယ်
 ကြံတစ်ချောင်းတည်းက ဘဝနှစ်ခုကို လမ်းကြောင်း
 တစ်ခုစီခွဲပေးလိုက်တာဟာ အလှူခံနဲ့လှူဖွယ်ကြံချောင်း
 ကြောင့်မဟုတ်၊ ဆုတောင်းကြောင့်ပါဘဲ။ အစ်ကိုကြီး
 က နိဗ္ဗာန်တစ်ဆုကိုသာ ရည်မှန်းဆုတောင်းခဲ့ခြင်းကြောင့်
 သံသရာတိုပြီး ဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်မှာပင်
 ရဟန်းပြု၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ညီငယ်မှာတော့
 လူနတ် နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာသုံးတန်ကို တောင်းတမိခဲ့ခြင်း

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကြောင့် သံသရာရှည်ပြီး ဝိပဿီ၊ သိဒ္ဓိ၊ ဝေဿဘူ၊
ကကုသန်၊ ကောဏာဂုမ်၊ ကဿပ ဘုရားရှင်လက်
ထက်တွေမှာ ရဟန္တာမဖြစ်ခဲ့ဘဲ ခုနစ်ဆူမြောက်ဂေါတမ
ဘုရားရှင်လက်ထက်ရောက်မှ ရဟန်းပြု၊ ရဟန္တာဖြစ်
သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒါန သီလက သံသရာကို ရှည်စေ
တာမဟုတ်ဘဲ ဒါန သီလ ကုသိုလ်နောက်က ကပ်ပါ
လာတဲ့ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ ကပ်ဖားကသာ ဘဝသံသရာကို
ရှည်စေတတ်တာမို့ သတိဉာဏ် ဝိဇ္ဇာမျက်လုံးတပ်ဆင်
ပြီး ဆုတောင်းမှန်ကြဖို့ အထူးပင် လိုအပ်လှပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်

မြတ်စွာဘုရား ဝဇ္ဇီတိုင်း ကောဠိရွာမှာ သီတင်း သုံးနေစဉ်က မိန်ခွဲဖူးပါတယ်။ ရဟန်းတို့-

၁။ ဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား။

၂။ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာတို့ ၏ အမှန်တရား။

၃။ ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော အရိယာတို့ ၏ အမှန်တရား။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၄။ ဆင်းရဲချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းကြောင်း အကျင့်ကောင်းဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရားဆိုတဲ့ အရိယသစ္စာ = ဖြူစင်ခြင်း အမှန်တရားတွေကို လျော်စွာမသိ ထိုးထွင်းမသိရှိကြလို့ ငါဘုရားနဲ့ သင်ချစ်သားတို့ဟာ ရှည်လျားလှစွာ သံသရာတစ်လွှား ပြေးသွားကျင်လည်ခဲ့ကြရပြီ။ အခုတော့ အဲဒီသစ္စာတရားလေးပါးကို ငါသိမြင်ပြီ။ ဘဝသစ်ဆီ ဆွဲဆောင်သွားမယ့် ဘဝတဏှာကို ပယ်ဖြတ်နှုတ်ပယ်လိုက်ပြီ။ ဆင်းရဲအမြစ် ကိလေသာတွေကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖြတ်လိုက်ပြီ။ ယခုကနေ ရှေ့ဘဝအသစ် မဖြစ်တော့ပြီ။

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖြူစင်ခြင်း အမှန်တရားမသိ သူတွေဟာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နဲ့ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်တဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာမှ ဆုတ်ယုတ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ ဘဝမဆုံးကြသေးဘူး။ ဖြစ် အို နာ သေ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ဆက်လျှောက်ကြရလိမ့်အုံးမယ်။

တကယ်တော့ -

၁။ အပါယ်လေးဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံဆိုတဲ့ ကာမ
သုဂတိ ၇-ဘုံ၊ ရူပဗြဟ္မာ ၁၆၊ အရူပဗြဟ္မာ ၄-ဆိုတဲ့
ဗြဟ္မာ ဘုံ ၂၀၊ သတ္တဝါတို့ နေစရာ ၃၁-နေရာမှာ ရှိရှိ
သမျှ သက်ရှိသက်မဲ့အားလုံးဟာ ဒုက္ခတွေပါ။ ၃၁-ဘုံ
ဆိုတာ ဒုက္ခသည်စခန်းပါ။

၂။ တွေ့မြင်ကြားသိရသမျှ အားလုံးအပေါ်မှာ ချစ်
ကြိုက်နေတဲ့တဏှာရာဂဟာ ဒုက္ခတွေကို သယ်ဆောင်
လာတဲ့ ဒုက္ခသည်ပဲ။ ဝါ -ဒုက္ခတွေ သယ်လာရာလမ်း။

၃။ သီလ သမာဓိ ပညာဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ရပ် အကျင့်
မြတ်ကတော့ ဒုက္ခသည်တို့ ဒုက္ခထွက်မြောက်ရာလမ်း။

၄။ အဝိဇ္ဇာတဏှာချုပ်ငြိမ်းရာ နိရောဓနိဗ္ဗာန်ဆို
တာက ဒုက္ခအားလုံးက လွတ်မြောက်အေးငြိမ်းရာကမ်း
လို့ အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း သိမြင်သွားကြတဲ့သူတွေ

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဟာ ဖြစ် အို နာသေ လမ်းကြောင်းကြီးကို အပြီးတိုင်
ချေမှုန်းဖျက်ဆီးလိုက်နိုင်သူတွေပါ။ ဒါကြောင့် အရိယ
သစ္စာဆိုတဲ့ ဖြူစင်ခြင်းအမှန်တရားကို ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မဆိုတဲ့
အယူမှန် အမြန်မှန် တရားတွေနဲ့ ကောန်သိအောင် မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးဆိုတဲ့ လမ်းမှန်ကလျောက်ရင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ အေး
ငြိမ်းရာကမ်းအမှန်ကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုကြရ
မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကုသိုလ်မှန်ဖြူ ကုသိုလ်ဖြူမှန်

ရန်ကုန်မြို့၊ မင်္ဂလာဈေး၊ ခင်ချိုဌေးအထည်ဆိုင်
 ဦးမြင့်ဝေ + ဒေါ်သန်းစိန်နှင့် မခင်ခင်အေး၊ မလှလှဝင်း
 စတဲ့ သမီးသားများက ၁၃၆၇-ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော်
 (၈)ရက်၊ (၂၁-၃-၂၀၀၆)အင်္ဂါနေ့တွင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ
 ရွှေကျင်တိုက်သစ် ပဓာန နာယက ယောဆရာတော်
 ကြီးနှင့် တိုက်အုပ်ဘုန်းကြီးများဖြစ်ကြသည့် အရှင်ဣန္ဒက၊
 အရှင်သီရိကဗ္ဗနတို့အား သိက္ခာထပ်ပူဇော် ကုသိုလ်
 တော် ယူခဲ့ကြပါတယ်။ ကုသိုလ်တရားတွေများစွာ
 မွေးဖွားခဲ့ကြတယ်ဆိုပါတော့။ သိက္ခာထပ်ပူဇော်ခြင်း

မှန်(တရား)မှန်သိ ချမ်းသာပြည့်

တစ်နှစ်ပြည့်သည့်ယခုနှစ်မှာလဲ ကုသိုလ်တရား မွေးနေ့ တစ်နှစ်ပြည့်အထိမ်းအမှတ်ကုသိုလ်အဖြစ် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက် မနောရမ္မက္ကစ္ဆာသယ ဆွမ်းစားဆောင် အပေါ်ထပ်မှာ ဗုဒ္ဓဝိဟာရ ဗုဒ္ဓဂန္ဓကုဋီ ခေါ် ဘုရားကျောင်း ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကျောင်းတိုက်အတွက် ကွန်ပျူတာအသစ်နှင့်တိက်ခွေမှ စီဒီပြောင်းစက်လှူဒါန်းခြင်း၊ မြောက်ဒဂုံ ထေရဝါဒ ဓမ္မရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက် ၌ ဆောက်လုပ်မည့် ထေရဝါဒဓမ္မဝိသောဓနီသိမ်ကျောင်း အတွက် နဝကမ္မလှူဒါန်းခြင်း၊ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းစသည် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း စသည့် ကောင်းမှုများ ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ လောကမွေးနေ့များ၊ မင်္ဂလာဆောင်ခွဲ သည့်နေ့များကို ပြန်လည်အမှတ်ရသောအားဖြင့် နောက်ထပ်မွေးနေ့ကုသိုလ်များ၊ မင်္ဂလာငွေရတု၊ မင်္ဂလာ ရွှေရတုကုသိုလ်များ စသည် ဆောင်ရွက်ကြသလိုပင် ကုသိုလ်ဟောင်းကို ပြန်လည်အောက်မေ့ခြင်း၊ အသစ်

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကုသိုလ်များထပ်တိုးပြုခြင်း စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်ဆက်
နေကြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မှန်ပါတယ်။ ကုသိုလ်မှန်ကို ကောက်ပြုလုပ်ရမှာ
ဖြစ်သလို ကုသိုလ်များကို မှန်မှန်လဲ ပြုလုပ်ကြရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်မှန်မှန်ရမှ ကောင်းကျိုးတွေလဲ
မှန်မှန်ခံစားရမှာပေါ့။

မကောင်းတဲ့အကျင့်ဆိုတာကျတော့ သွားမစနဲ့၊
“အစရှိရင် နောင်နောင်” ဆိုတဲ့အတိုင်း နောင်လဲ လုပ်ချင်
နေတော့တာ ခက်တယ်။ မကောင်းတဲ့အကျင့်ဟာ အစွဲ
လဲ အစွဲမြန်တယ်။ ခွဲလဲ မခွဲနိုင်ဘူး။

ကောင်းတဲ့အကျင့်ကျတော့ အစွဲလဲနည်းတယ်။
နူးတယ်။ မနည်းစွဲအောင် လုပ်ရတာ၊ အခွဲလဲ မြန်တယ်။
ဒီတော့ကာ ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်အကျင့်ကို “စပါ၊ စွဲပါ၊
စွမ်းရည်ပါ” ဆိုတဲ့အတိုင်း စလဲ စ၊ စွဲလဲ စွဲ၊ စွမ်းရည်တွေ
လဲ ပြည့်ကံနေအောင် ကြိုးစားလေ့ကျင့်ကြရမှာပါ။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ဒါ့ကြောင့် မိမိတို့တတွေ အားလုံး ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါး အစစ်အမှန်နဲ့တွေ့ခိုက် ကိုယ် သန္တာန်မှာ သဒ္ဓါ သတိ သမာဓိ ပညာတရားအစစ်များ ဖြစ်ပွားစေပြီး ကုသိုလ်မှန်များကို လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွားနေစဉ် မှန်မှန်ပြုလုပ်သွားကြမည်ဆိုပါလျှင် ပရမတ္ထ သစ္စာအမှန်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်မြတ် နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ကို ကောက်အမှန်ပင် လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုကြရမည် ဖြစ်ပါသတည်း။

“အားလုံး ချမ်းသာစစ် ချမ်းသာမြန် ရကြပါစေ”

သဒ္ဓါကအာစောနုညီ

(ပိဋကတ္ထယပါရဂူ)

၁၃၆၈ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၄)ရက်၊

သာသနာဝင် ရှင်ဖြစ်သည့်(၃၁)နှစ်ပြည့်မွေးနေ့(၁-၃-၂၀၀၇)

(၁၃၆၈-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော်(၇)ရက်၊ မိမိ၏မွေးနေ့တွင် ကိုယ်တိုင်ဟောကြားခဲ့သည့် “မှန်” တရားကို ပြန်လည် ပြုပြင်ဖြည့်စွက် ရေးသားထားပါသည်)

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကျောင်း၏ကျေးဇူး ခွမ်းရည်ထူး

- 🌳 ကျောင်း၏ကျေးဇူး၊ ခွမ်းရည်ထူး၊ ချီးကျူးထိုက်ပေစွ။
- 🌳 သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂါ၊ မြတ်ပညာ၊ ငါးဖြာတိုးပွားရ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ ခွန်အားလှူ၊ လှူသူမှာလဲ ခွန်အားရ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ အဆင်းလှူ၊ လှူသူမှာလဲ၊ အဆင်းလှူ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ ချမ်းသာလှူ၊ လှူသူမှာလဲ၊ ချမ်းသာရ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ မျက်စိလှူ၊ လှူသူမှာလဲ၊ အလင်းရ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ နေရာလှူ၊ လှူသူမှာလဲ၊ နေရာရ။
- 🌳 ကျောင်းဆောက်ပေးမှု၊ အားလုံးလှူ၊ လှူသူမှာလဲ၊ အားလုံးရ။

ထိပိဋက ဖောဓရာဇာတ်

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကျောင်းကိုပေးလှူ၊ လှူခံသူ၊
ရယူအကျိုး (၁၇)မျိုး

- ၁။ အတွင်း အပ နှစ်ဌာန၌ နိပ်စက်တတ်သော အအေးဥတုကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၂။ တောမီးလောင်ရာအခါ စသည်တို့၌ ဖြစ်တတ်သော အပူဥတုကို ရှောင်ရှားနိုင်ခြင်း။
- ၃။ ခြင်္သေ့ သစ် ကျား စသော သားကောင်တို့၏ ဘေးရန်တို့မှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၄။ မြွေ ကင်း စသော တွားသွားသတ္တဝါတို့၏ ဘေးရန်တို့မှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ မှက်ခြင်တို့၏ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ မိုးသက်လေပြင်းတို့ မကျရောက်အောင် ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

- ၇။ အခါမလပ် တရစပ် ရွာသွန်းတတ်သည့် မိုးရေတို့ကို ကာကွယ်
တားဆီးနိုင်ခြင်း။
- ၈။ နွေလအခါတို့၌ ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော လေမုန်တိုင်းနှင့်တကွ
နွေနေပူကိုကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၉။ အာရုံကောင်းတို့ဖြင့် ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် စံပျော်နိုင်ခြင်း။
- ၁၀။ ဆိုခဲ့သမျှ ဘေးရန်တို့မှ ကင်းစင်သဖြင့် အေးမြချမ်းသာစွာ
နေထိုင်ရခြင်း။
- ၁၁။ သမထတရား ရှုပွားအားထုတ်နိုင်ခြင်း။
- ၁၂။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတို့၌ အနိစ္စ စသည်ဖြင့် ပီပဿနာတရား
ရှုပွားနိုင်ခြင်း။
- ၁၃။ နံနက်အခါ၌ ဆွမ်းဘောဇဉ်၊ ညနေအခါ၌ ဆေးအဖျော်တို့ဖြင့်
လှူဒါန်းရခြင်း။
- ၁၄။ သင်္ကန်းပရိက္ခရာ အိပ်ရာ နေရာတို့ကို လှူဒါန်းရခြင်း။

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

၁၅။ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ လေးသစ္စာဝယ် မှန်စွာသိကြောင်း တရားပေါင်း
ကို ကြားနာရခြင်း။

၁၆။ ကြားနာထားသမျှ တရားဒေသနာ အပေါင်း၌ တရားထိုးထွင်း
သိမြင်ခြင်း။

၁၇။ အဆုံး၌ အာသဝေါကုန်ခမ်း ရဟန္တာဖြစ်ကာ ရွှေပြည်နိဗ္ဗာန်
ဝင်စံရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

(ဝိနည်းဒေသနာတော်)

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

ကျောင်းပေးလှူငြား ကျိုး(၉)ပါး

- ၁။ အအေးဥတုကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း။
- ၂။ အပူဥတုကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း။
- ၃။ ခြင်္သေ့တို့၏ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၄။ လေအပူတို့ကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ နေအပူတို့ကို ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၆။ မြေ ကင်းစသော သတ္တဝါတို့၏ ဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း။
- ၇။ ရာသီအလိုက် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးခြင်း။
- ၈။ စိတ်ကြည်လင်အေးချမ်းခြင်း။
- ၉။ သဏ္ဍမ, ဝိပဿနာတရားတို့ဖြင့် ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်
စံပျော်နိုင်ခြင်းတို့ဖြစ်ပေါ်ခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။

(သုတ္တန် ၁၃၁ နာ)

မှန်(တရားမှန်သိ ချမ်းသာပြည့်)

ကျောင်းပေးလှူက ကျိုးထူးရ

ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း ကျဉ်းမြောင်းစွာ ပဋိသန္ဓေ မတည်ရဘဲ (၁၂)တောင်ရှိသော တိုက်ခန်းဆောင်၌ မွေယာအခင်းဖြင့် ချမ်းသာစွာအိပ်စက်ရသကဲ့သို့ မယ် တော်ဝမ်းတိုက်၌ ချမ်းသာစွာအိပ်စက်ရခြင်းဟူသော အကျိုးကိုပေးပါသည်။

(သံယုတ် အဋ္ဌကထာ ၃၊ ၉၃)

မွန်မွန်မြတ်မြတ် အင်မတန် ကောင်းမွန်တဲ့ ကျောင်းကြီးကို မဆိုထားနှင့်။ သစ်ရွက်ဖရပ်တွေ၊ သစ်ရွက်မိုးထားတဲ့မဏ္ဍပ်တွေ ဆောက်လှူတဲ့ကုသိုလ် မျိုးတို့ရဲ့ အကျိုးအာနိသင်ကိုတောင်မှ ရေတွက်ပိုင်း ခြားလို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။

(ထေရ်အဋ္ဌကထာနှင့်၊ ပဏ်၊ ၂၊ သေခသုတ်- ၄၊ ၁၈)

သမဏအာဇာနည် (ပိဋကတ္တယပါရဂူ)

မြတ်စွာဗုဒ္ဓကားတစ်ပါး ယောက်ျားပေါင်း
အသောင်းတို့၏ ခံတွင်းပေါင်းအသောင်းတို့ဖြင့် ချီးမွမ်း
ပြောဆိုသော်လည်း ဤကျောင်းအလှူဒါန၏အကျိုး
အာနိသင်ကို ကုန်စင်အောင် ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်းငှာ
မတတ်စွမ်းနိုင်ပါ။

(ဗုဒ္ဓဝင် အဋ္ဌကထာ ၂၅)

ဂုဏ်ပြုထိုက်သည့် မှန်တစ်ချပ်

စိတ်ယုတ်မာ၊ နှုတ်ယုတ်မာ၊
 အလုပ်ယုတ်မာဆိုတဲ့
 ယုတ်မာမှု အတန်တန်
 မှုမမှန်မှုတွေကင်းပြီး
 သန်စင်တဲ့ မှုမှန်တဲ့ စိတ်မှန် နှုတ်မှန်
 အလုပ်မှန် ရှိသူသာ
 မိမိ သူတစ်ပါး၊ လောက သာသနာ
 ကောင်းကျိုးကို မှန်မှန်ကန်ကန်
 သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်သူပါ။
 ဒါ့ကြောင့်မို့သူဟာ
 ကိုယ်တိုင်ရော အများကပါ
 ချီးကျူးဂုဏ်ပြုထိုက်တဲ့ မှန်တစ်ချပ်ပါပဲ။